

HE 121478

การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์
โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

พิรุณรักษ์ พลหล้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวพิรุณรักษ์ พลกล้า แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ดร.นิตยา กลางชนีย์)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

(ผศ.ดร.อนุวัต ชัยเกียรติธรรม)

กรรมการ

(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(ผศ.ดร.ทิพาพร สุวารี)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผศ.ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผศ.ดร.สุรวาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผศ.ดร.สนิท ตีเมืองชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....ปี พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลงโดยรวมอยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE : Developing English Speaking Competency and Vocabulary
of Prathomsuksa 5 Students through English Song Activities

AUTHOR : Piroonruk Phonla   **DEGREE :** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

ADVISORS : Asst. Prof. Dr. Tipaporn Sujaree   Chairperson
Asst. Prof. Dr. Surakran Janghan   Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The purposes of the research are 1) to develop lesson plans for developing English speaking competency and English vocabulary of Prathomsuksa 5 students through English song activities based on the 80/80 standardized efficiency criteria, 2) to assess the competency in English speaking and vocabulary of the students, 3) to compare the achievement in English vocabulary of the students before and after using English song activities, and 4) to assess the satisfaction of the students with the English song activities. The target group was seventeen Prathomsuksa 5 students of Bankutkhae Nonphowitaya School studying in the first semester of 2014. The instruments were sixteen lesson plans, an achievement test and a questionnaire. The statistics used were mean , percentage , standard deviation , and t-test (Dependent sample).

Results of the research are as follows :

1. The efficiency index of the lesson plans was 83.27/82.65%, which met the established criteria
2. The average level of English speaking competency of the students was at the highest level.
3. The average post-test score of the students was higher than that of the pre-test score at the .05 level of statistical significance.

4. The average level of the students' satisfaction with the song activities was found at a high level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา ตรวจสอบ แนะนำ เป็นอย่างดียิ่งจาก ผศ.ดร.ทิพาพร สุจารี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผศ.ดร.สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.นิตยา กลางชนีย์ ประธานกรรมการ และ ผศ.ดร. อนุวัต ชัยเกียรติธรรม กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ที่ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งในการให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของ วิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ ห่วงใย และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความ กรุณาของท่านจึงขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพเป็นอย่างสูงยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นางสาวกรวไล พฤกษชาติ นางสาวสุเพ็ญพร นิลชัย นางมยุรี เหมโส นางสาวนันทน์ภัส คำผา และนายบุญมี เกตุคำ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกุดแซ่โนนโพธิ์วิทยา อำเภอเสลภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ที่เอื้อเฟื้อสถานที่อำนวยความสะดวกในการเก็บ รวบรวมข้อมูลและให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน และขอขอบใจนักเรียนทุกคน โดยเฉพาะ กลุ่มเป้าหมายที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการทุกขั้นตอนเป็นอย่างดีทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาแก่ บิดามารดาและครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ชีวิต ให้สติปัญญา ให้ความรัก ความหวัง กำลังใจในการทำงานและการดำเนินชีวิต ตลอดจนบูรพาจารย์ที่มีส่วนในการสร้าง พื้นฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

พิรุณรักษ์ พลห้ำ

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
สารบัญตารางภาคผนวก	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	7
กิจกรรมเพลง.....	11
ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ	21
ความรู้ด้านคำศัพท์	30
แผนการจัดการเรียนรู้	38
ความพึงพอใจในการเรียนรู้	44
บริบทโรงเรียนบ้านกุศดแฉ่โนนโพธิ์วิทยา	48

หัวข้อ	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
กรอบแนวคิดการวิจัย	54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	55
กลุ่มเป้าหมาย	55
รูปแบบการวิจัย	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56
วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	82
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	85
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	85
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	85
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	104
วัตถุประสงค์การวิจัย	104
สรุปผลการวิจัย	104
อภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ	109
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	116
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	117
ภาคผนวก ข แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	131
ภาคผนวก ค แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ	136
ภาคผนวก ง แบบประเมินแบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ...	141

หัวข้อเรื่อง	หน้า
ภาคผนวก จ ตัวอย่างแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์	148
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินแบบทดสอบความรู้คำศัพท์	151
ภาคผนวก ช แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ก่อนเรียน – หลังเรียน	158
ภาคผนวก ซ แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ .	178
ภาคผนวก ฌ แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน	184
ภาคผนวก ญ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	188
ประวัติผู้วิจัย	196

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	เกณฑ์การประเมินการพูด 28
2	ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2557 48
3	แบบแผนการทดลอง One Group Pretest – Posttest Design 56
4	แสดงรายละเอียดของตัวชี้วัด กิจกรรมเพลง เนื้อหา และคำศัพท์ 58
5	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนข้อสอบกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด .. 78
6	ประสิทธิภาพของขบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)การจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 87
7	คะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง 95
8	คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน – หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง 100
9	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน กับหลังการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง 101
10	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงในการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 102

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	54
------------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	134
2 ผลการประเมินแบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ	143
3 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและแบบทดสอบ	144
4 ผลการประเมินแบบทดสอบความรู้คำศัพท์	153
5 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและแบบทดสอบ	154
6 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์	180
7 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและแบบทดสอบ	181
8 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ...	183
9 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงในการพัฒนา ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 5	187

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญสำหรับคนไทยมาก เนื่องจากวิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นสากล เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ทำให้มีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศมาก จึงถือได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันเพื่อสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน เพื่อการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ในการใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด เพราะเป็นทักษะที่คนส่วนใหญ่นิยมใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว Penfield (ประνομ สวรรค์, 2531 : 1) ผู้เชี่ยวชาญทางระบบประสาทของแคนาดา กล่าวถึง การส่งเสริมความสามารถด้านการพูดในเด็กระดับประถมศึกษาว่า ตามทฤษฎีเกี่ยวกับความถนัดตามธรรมชาติในการเรียนภาษาในด้านกลไกของสมองและพัฒนาการของสมองนั้น เด็กจะมีความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่อายุไม่ถึง 8 – 10 ปีนั้น เป็นระยะเวลาที่สมองยืดหยุ่นได้มากที่สุด และมีความสามารถพิเศษเกี่ยวกับการพูดซึ่งสอดคล้องกับ พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2540 : 12-13) ที่กล่าวไว้ว่า ถ้าพูดในเชิงระดับของภาษาศาสตร์แล้ว อาจกล่าวได้ว่าการเรียนภาษาต่างประเทศในวัยก่อนวัยรุ่น จะทำให้เด็กออกเสียงได้คล้ายกับเจ้าของภาษา และถ้าเรียนหลังจากวัยรุ่น การออกเสียงจะมีการแทรกซ้อนของอิทธิพลของภาษาแม่และแก้ไขได้ยาก

สำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

ผลการประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ โรงเรียนบ้านกุดแซ่ โนนโพธิ์วิทยา ตำบลนางามอำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าจากผลการประเมินด้านการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2554 คะแนนเฉลี่ย 70.55 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้คือร้อยละ 75 ประกอบกับจากการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2554 อยู่ในระดับ 2 พอใช้ ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ที่สถานศึกษากำหนดคือระดับ 3 ขึ้นไป ผลจากการรวบรวมข้อมูล ทำให้ผู้วิจัยได้พบสภาพการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือผู้เรียนขาดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์สถานศึกษากำหนด ผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย พบว่า กิจกรรมเพลงและดนตรีเป็นสื่อที่มีคุณประโยชน์มากมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากการที่เด็กอนุบาลแทบทุกคนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจะเริ่มจากการร้องเพลง A-Z ก่อนที่จะอ่านและเขียนได้เสียอีก คุณจะพบว่า เด็ก ๆ สามารถตอบสนองต่อดนตรีและจังหวะได้เป็นอย่างดี โดยจะเรียนรู้ภาษาจากการพูดเข้าจังหวะ (Chant) หรือเพลง (Song) ได้ดีกว่าคำพูดธรรมดา เพลงและการพูดเข้าจังหวะมีประโยชน์ในการสอนเรื่องการลงเสียงเน้นหนักในคำ (Stress) และจังหวะ (Rhythm) จากทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ของ Gardner จัดให้ความสามารถทางดนตรี (Musical Intelligence) เป็นความสามารถทางสติปัญญาด้านหนึ่งของความสามารถทางปัญญาของมนุษย์เรา ทั้งนี้กิจกรรมเพลงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพราะผู้เรียนเรียนอย่างเพลิดเพลิน สนุกสนาน ไม่ตึงเครียด สามารถเรียนรู้คำศัพท์จากเพลงและพัฒนาการคิดอย่างสร้างสรรค์ โดยได้แรงบันดาลใจจากเพลง อีกทั้งกิจกรรมเพลงยังสามารถพัฒนาความสามารถทางด้านปัญญา ด้านเจตคติ และด้านภาษาศาสตร์ ที่ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาอย่างไม่รู้ตัวมีเจตคติที่ดีเกิดขึ้นระหว่างเรียนและให้ผู้เรียนได้เข้าถึงตัวภาษาที่ใช้กันจริง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทฤษฎีแรงด้านความรู้สึกรักของ Krashen (1982) กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีแรงด้านความรู้สึกล้นจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้สอนควรหา กิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน กิจกรรมเพลงก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลาย ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ไปด้วยการเรียน ทั้งยังเกิดแรงด้านความรู้สึกล้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น Berlo (1984) เจ้าของทฤษฎีการสื่อสาร กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญคือ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร ถ้าผู้ส่งสารพิจารณาถึงลักษณะของผู้รับสารเช่น วัย ความสนใจ ความชอบ แล้วเลือกสื่อที่ราคาความสนใจส่งไปยัง

ผู้รับสารได้อย่างเหมาะสม ผู้รับสารจะเกิดความพอใจที่จะรับสารนั้น กิจกรรม เพลงเป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะผู้เรียนในวัยเด็กที่มีความตั้งใจจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ไม่นานนัก เพราะกิจกรรมเพลงสามารถทำให้ผู้เรียนรับรู้ทั้งทางเสียงโดยการฟัง ทางตาโดยดูเนื้อเพลงตามไปในขณะที่ฟังเพลง ได้ออกเสียงตาม รวมถึงทำท่าทางประกอบ ทำให้ผู้เรียนรับสารและเกิดการเรียนรู้สารจากผู้สอนได้เป็นอย่างดี Griffie (1992) กล่าวถึงการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมเพลงในชั้นเรียนนั้นหาได้จากหลายแหล่ง เช่น จากครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะบุคคลเหล่านี้มีกิจกรรมเพลงที่หลากหลายและได้รับการทดสอบและวิจัยมาแล้วจากครูที่สอนภาษาจำนวนมาก จึงเป็น กิจกรรมที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ ผู้สอนสามารถใช้เพลงใด ๆ ก็ได้ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและมีอารมณ์ร่วมไปกับกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้ เพลงที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเป็นเพลงที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชื่นชอบ สอดคล้องกับบทเรียน และเป็นเพลงที่ผู้สอนมีและสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมได้ จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเน้นการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีกระบวนการ คือ ศึกษาดัชนี ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสร้างเพลงให้สอดคล้องกับดัชนี ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะกิจกรรมเพลงช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความสุข มีแรงจูงใจในการเรียน ทั้งจะเป็นการช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดแซ่โนนโพธิ์วิทยา อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาที่นำมาใช้เป็นบทเพลงจากมาตรฐาน/ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียนตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวสาระการเรียนรู้แกนกลางประโยชน์และข้อดีที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 คำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอนประโยชน์ที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ที่มา : หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง การสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้ โดยใช้ประโยคง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนในการสนทนา ในการวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษนั้น วัดได้จากการที่ผู้เรียนได้พูดสนทนาได้ตอบกันในสถานการณ์ต่าง ๆ จากการเรียนในชั้นเรียน โดยใช้แบบประเมินการพูด

2. ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง การสะกด การบอกความหมายของคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เป็นคำศัพท์ที่พบเห็นได้บ่อย และใช้ในในชีวิตประจำวัน วัดได้โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. กิจกรรมเพลง หมายถึง เนื้อหาที่แต่งเรียบเรียงขึ้นประกอบด้วย เนื้อเพลง ทำนอง จังหวะดนตรี โดยกิจกรรมที่นำมาใช้นั้นมี 3 ขั้นตอน คือ ก่อนการฟังเพลงจะมีการสอนคำศัพท์ใหม่ การอ่านเนื้อเพลงและแปลความหมาย ระหว่างการฟังเพลงในแต่ละครั้ง ผู้เรียนร้องตามเพลงไปพร้อม ๆ กัน และหลังจากการฟังเพลง ผู้สอนได้ตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจกับผู้เรียน และหลังจากนั้นให้นักเรียนจับคู่ฝึกพูดโดยการสนทนาได้ตอบกัน

4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือสำหรับครูในการดำเนินการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

4.1 ขั้นก่อนการฟังเพลง (Pre-Listening) หมายถึง ผู้สอนหากิจกรรมที่กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียน และแจกเนื้อเพลงให้แก่ผู้เรียน แนะนำคำศัพท์ ประโยคที่น่าสนใจ โดยฝึกการออกเสียง การสะกด รวมถึงความหมายด้วย

4.2 ขั้นระหว่างการฟังเพลง (While-Listening) หมายถึง ผู้สอนเปิดเพลงให้ผู้เรียนฟัง 2 รอบ แล้วให้ผู้เรียนร้องตามเพลง โดยผู้สอนจะมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงด้วยการตั้งคำถาม

4.3 ขั้นหลังการฟังเพลง (Post-Listening) หมายถึง ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่สนทนากันโดยนำข้อมูลจากเนื้อเพลงมาเป็นแบบในการสนทนา

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบด้านคำศัพท์ เช่น การเติมคำศัพท์ การบอกความหมายของคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ไปใช้ได้ อย่างถูกต้อง

6. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งได้จากร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน คะแนน Worksheet กิจกรรมพัฒนาการพูด และแบบทดสอบคำศัพท์ท้ายบท ที่มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียน ยึดเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกรักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ
2. ครูจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้เพลงประกอบแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้หรือเพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. กิจกรรมเพลง
3. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ
4. ความรู้ด้านคำศัพท์
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ความพึงพอใจในการเรียนรู้
7. บริบทโรงเรียนบ้านกุศเข้โนนโพธิ์วิทยา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1-71) ดังนี้

1. ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดี

ขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมี วิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียน ตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษา ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้ อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและ วัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคม โลก ได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกการใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือ พื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคม โลก

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. คุณภาพผู้เรียน

เมื่อนักเรียนเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถ ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกรุ่นประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่านบอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทยเปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ไม่ต้องเรียนภาษาต่างประเทศ เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ที่มุ่งเน้นในการจัด

กระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ อันจะนำไปสู่การเน้นให้ผู้เรียนพึ่งพาตัวเองได้ และสามารถเรียนได้ตลอดชีวิต

กิจกรรมเพลง

1. ความสำคัญของกิจกรรมเพลง

นักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านให้ความสำคัญของเพลงไว้ว่า เพลงเป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับการสอนภาษาได้เป็นอย่างดี การร้องเพลงทำให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนอิริยาบถ ทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวา บทเพลงที่นำมาฝึกนั้น จะช่วยเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (กุศยา แสงเดช. 2545 : 136) ผู้เรียนจะเกิดความภูมิใจที่สามารถร้องเพลงเป็นภาษาต่างประเทศได้ นอกจากนี้จะช่วยให้เข้าใจบทเรียน ได้ดีขึ้นแล้วยังเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2533 : 156) ทั้งยังช่วยลดความเครียดเกิดอารมณ์สุนทรีย์ (แรมสมร อยู่สถาพร. 2536 : 33) ดังนั้นครูควรจะเรียนรู้วิธีการหรือเทคนิคการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน เพราะถ้าครูสามารถเตรียมบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ผู้เรียนจะได้รับความรู้ทางภาษาพร้อมกับความสนุกสนานไปด้วย (วิไลพร ธนสุวรรณ. 2536 : 36) ในขณะที่ Phillips (2002) มีความเห็นว่า การนำเพลงที่อยู่ในสมัยนิยมหรือเพลงที่เป็นที่ชื่นชอบและรู้จักกันดีมาใช้ในการเรียนการสอน จะสร้างแรงจูงใจได้อย่างมาก ทุกคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเพลงซึ่งมักติดอยู่ในความทรงจำจนยากที่จะลืมได้ ดนตรีและจังหวะช่วยเปลี่ยนแบบการจดจำภาษาได้ง่ายกว่าเพียงแต่การพูดอย่างเดียว การสอนภาษาด้วยเพลงจึงจะคิดทนกว่า วิณา วัชรตมะวิชญ์ (2530 : 277) ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของเพลงประกอบบทเรียนไว้ว่า ดนตรีเป็นสิ่งที่คู่มาับมนุษย์ตั้งแต่เกิด เมื่อมนุษย์มีอารมณ์ต่าง ๆ ก็ถ่ายทอดออกมาเป็นเสียงสูงต่ำ เมื่อมีภาษาพูด ภาษาดนตรีก็เจริญควบคู่มาด้วย จนในที่สุดก็มีการผสมผสานระหว่างภาษาพูดกับภาษาดนตรี ออกมาเป็นเพลงต่าง ๆ แต่การที่คนไทยในอดีต ไม่ได้เอาดนตรีเข้ามาผสมผสานกับวิชาการ อาจเป็นเพราะการศึกษาของไทยเริ่มต้นจากวัด ซึ่งมีพระเป็นผู้สั่งสอนให้ความรู้และพระเหล่านี้ต้องอยู่ในพระธรรมวินัย การเรียนการสอนในระยะแรก จึงมิได้นำบทเพลงมาประกอบการสอน แต่ก็มีกรอ่านเสียงสูง เสียงต่ำ มีจังหวะจะโคนในบทเรียน สอดแทรกอยู่บ้างในระยะหลัง นักการศึกษาของไทยหลายท่าน เช่น เบญจมา แสงมะลิ, หม่อมคุณหญิง บริพัตร ณ อยุธยา ฯลฯ ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก และพบว่าดนตรีมีส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาเด็ก ๆ ในทุก ๆ ด้าน จึงได้เริ่มมีการนำบทเพลงมาประกอบการสอน การแต่งเนื้อเรื่องและทำนองของบทเพลงมาประกอบการสอนสำหรับเด็ก มักจะคำนึงถึง

ความเหมาะสมกับการพัฒนา การของเด็กเป็นสิ่งสำคัญ เช่น บทเพลงสั้น ๆ ง่าย ๆ มีคำคล้องจอง และทำนอง ต่อมาภายหลังได้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นแบบการเรียนรู้ โดยมีกิจกรรม ประกอบ จึงได้นำวิธีการและนำบทเพลงประกอบการเรียนมาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่ง สอดคล้องกับ Rivers (1980) ที่ว่าถ้าจะมองย้อน ไปไกลสักเพียงใดในอดีต ก็จะพบว่าดนตรีและ เพลงเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในชีวิตมนุษย์เสมอมา และเมื่อย้อนรอยสืบสาวกลับไป ในสังคมเก่าแก่ยิ่งขึ้นเพียงใดก็จะพบว่า ดนตรีมีบทบาทสำคัญต่อผู้คน ในสังคมนั้นอีกเป็นทวีคูณ สำหรับ ในสังคมดั้งเดิม (Primitive Society) นั้น ดนตรีมิใช่เป็นเพียงความพอใจอันเป็นส่วนเกินที่ มนุษย์แสวงหาเพื่อตกแต่งชีวิตให้วิจิตรและมีสีสัน ดนตรีมิใช่เป็นเพียงสิ่งสวยงามหรือมีความ ไพเราะในแง่ของเสียงเท่านั้น แต่ดนตรีมีบทบาทที่แน่นอนและสำคัญในชีวิตประจำวัน เช่น การนำ เพลงเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนภาษา ซึ่งสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และยัง ได้กล่าวอีกว่า เพลงได้กลายเป็นปัจจัยหนึ่งของประสบการณ์ทางภาษาของมนุษย์และหากนำเพลง ไปใช้ควบคู่กับบทเรียนทางภาษาแล้ว เพลงก็จะมีคุณค่าอันสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาในชั้น เรียน ด้วยเหตุผลทางเจตคติ ทางปัญญา และทางภาษาศาสตร์ เพลงจึงเป็นสื่อการสอนที่มี ประสิทธิภาพและสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Griffie (1992) ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เพลงนั้นสามารถช่วยให้ทั้งผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรม และคุณลักษณะของเจ้าของภาษาและได้ความรู้พื้นฐานมากมาย ทั้งบริบททางสังคมและทาง ประวัติศาสตร์ที่มีอยู่ในเนื้อหาของเพลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันซึ่งมี อินเทอร์เน็ตและเครือข่ายนั้น ยิ่งเปิดโอกาสให้ใช้ประโยชน์จากเพลงทั้งในชีวิตประจำวันและ ในชั้นเรียนได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ส่วน Murphey (1986) กล่าวว่า เพลงและการพูดเข้าจังหวะนั้นมี มากมาย ทั้งที่เป็นของดั้งเดิมและที่เขียนขึ้นเป็นพิเศษเพื่อใช้ในการสอนภาษาให้แก่เด็ก ๆ เพลง บางเพลงเหมาะสำหรับ

การร้องบางเพลงก็เหมาะกับการแสดงท่าทางไปตามเสียงดนตรี แต่เพลงที่ใช้ได้ดี ที่สุดคือเพลงที่มีลักษณะทั้งสองประการดังกล่าว ครูสามารถใช้เพลงและการพูดเข้าจังหวะเพื่อ สอนเรื่องเสียง และจังหวะของภาษาอังกฤษได้ โดยใช้เสริมการสอน โครงสร้างประโยคและ คำศัพท์ หรือใช้ในกิจกรรม

ประเภทการตอบสนองด้วยท่าทาง ครูสามารถใช้เพลงหรือการพูดเข้าจังหวะได้ ในทุกขั้นตอนของบทเรียน เด็ก ๆ จะรู้สึกสนุกกับการเรียน โดยใช้เพลงที่เป็นที่นิยมมาก จนกระทั่งทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะภาษาที่ยาก ๆ และมักจะร้องตามเมื่อเปิดเพลง

นอกจากนี้ครูก็ยังสามารถเปิดเพลงเบา ๆ ขณะที่เด็ก ๆ กำลังทำงานอื่นที่ครูมอบหมายให้อย่างเงียบ ๆ ก็ได้ แล้วจะแปลกใจว่าเด็ก ๆ สามารถซึมซับเพลงโดยไม่รู้ตัวได้มากทีเดียว

จากการศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของหลักสูตร และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543 พบว่า ลักษณะการเรียนการสอนจะเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการทำงานเป็นกลุ่ม บรรยากาศของ การเรียนจะมีทั้งความสนุกสนานและมีวิชาการควบคู่กันไป ซึ่งจะทำให้ความเครียดทางการเรียนลดลง ส่วนบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษานั้นครูจำเป็นต้องแสวงหาเทคนิคและวิธีการสอนหลายรูปแบบโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด ให้นักเรียนมีโอกาสดูออก มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในบทเรียนที่ครูจัดให้มากที่สุด เพราะเด็กในวัยนี้ไม่ค่อยอยู่นิ่ง ชอบทำกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว มีการเปลี่ยนแปลงอิริยาบถ และมีสมาธิช่วงสั้น ๆ (รองเนื่อง สุขสมิติ, 2537) อริยะ สุพรรณเกษย์ (2543 : 18) กล่าวถึงการจัดระบบการศึกษาในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการสอนหรือหลักสูตรส่วนใหญ่มักจะมุ่งไปในการพัฒนาสมองซีกซ้าย โดยเด็กต้องท่องจำ คิดเลข เรียนรู้ทางภาษา ระเบียบ กฎเกณฑ์ การวิเคราะห์ข้อมูล อันเป็นหน้าที่ของสมองซีกซ้ายทั้งนั้น ทั้ง ๆ ที่เด็กในวันนี้ควรจะได้รับกระตุ้นให้สมองซีกขวาได้พัฒนาอย่างเต็มที่ โดยการส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความคิดจินตนาการของเด็กเอง โดยการพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก ไปพร้อมกันและเท่าเทียมกัน โดยให้มีการเปลี่ยนแปลง ในระบบการศึกษาจากระบบที่เป็นอยู่ เป็นระบบที่让孩子มีอิสระในการคิด การหาคำตอบมากขึ้น การพัฒนาสมองซีกขวาอาจทำได้โดยการสอนให้เด็กได้มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับจินตนาการ เช่น การเล่านิทาน การแสดงละครการเล่นเกม เล่นกีฬา ดนตรี และศิลปะ ตลอดจนการฝึกสมาธิประกอบกับเสียงดนตรี เสียงเพลงที่คัดเลือกไว้อย่างเหมาะสม ก็จะเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจกับการพัฒนาสมองเด็ก วิณา วิโรตมะวิชญ (2530 : 277) ได้เสนอความคิดเห็นไว้ว่าขณะนี้บุคคลส่วนใหญ่และผู้บริหารทางการศึกษาได้มองเห็นความสำคัญของการนำบทเพลงและดนตรีเข้ามาประกอบการเรียนการสอนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะดนตรี คือ ผลรวมของชีวิตและในด้านจิตวิทยาก็เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าเด็ก ๆ มักชอบการร้องรำทำเพลง ชอบดนตรี ไม่มีคนใดที่ไม่ชอบ ดังนั้น การจัดประสบการณ์ที่สนองความต้องการและความพอใจของเด็ก ๆ จึงควรมีบทเพลงประกอบในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย โดยมีผลการศึกษาที่สนับสนุนด้าน การนำเพลงไปสอนภาษาต่างประเทศของ Jolly (1972 : 11) ที่พบว่า เพลงมีผลอย่างจริงจังใน การสอนออกเสียง ศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ไวยากรณ์ รวมทั้งความเข้าใจในความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมและภาษาที่ใช้ในเพลงด้วย เพลงมีประโยชน์มากที่สุดเมื่อเทียบกับ

สื่ออย่างอื่น และทำให้เกิดความสนุกสนาน ลดความเบื่อหน่ายในห้องเรียน ซึ่งมีผลทำให้เกิดการอยากเรียนมากขึ้น

จากความสำคัญของเพลงดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เพลงเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี การนำกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษานั้น ไม่เพียงแต่ผู้เรียนจะได้รับ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ยังได้รับความรู้ในเรื่องของคำศัพท์ การออกเสียงความมั่นใจ รวมถึงเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอีกด้วย ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นการเหมาะสมที่จะนำกิจกรรมเพลงไปสอนกับเด็กเล็กในช่วงชั้นที่ 1 เพื่อพัฒนาการออกเสียง การพูดแบบง่าย ๆ มีความรู้ด้านคำศัพท์และเพื่อให้เด็กในวัยนี้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษในเบื้องต้นด้วย

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพลง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพลงที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ทฤษฎีการสื่อสาร และทฤษฎีแรงด้านความรู้สึก (Affective Filter Hypothesis)

2.1 ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence)

เจ้าของทฤษฎีนี้คือ Gardner (1987) กล่าวถึงพหุปัญญา หรือ Mi ว่าคือความสามารถของมนุษย์ในการแก้ไขปัญหาโดยความสามารถนั้นต้องมีส่วนของสมองเป็นฐานรองรับ ซึ่งต่อมา Gardner ได้แบ่งออกเป็น 8 รายการ (Gardner. 1987) ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ภาษา (Linguistic Intelligence)
2. ความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์

(Logical Mathematical Intelligence)

3. ความสามารถทางภาพมิติ (Spatial Intelligence)

4. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหว (Bodily Kinesthetic Intelligence)

5. ความสามารถทางด้านดนตรี (Musical Intelligence)

6. ความสามารถทางด้านสังคม ความเข้าใจผู้อื่น (Interpersonal Intelligence)

7. ความสามารถในการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)

8. ความสามารถในการเข้าใจสภาพธรรมชาติ (Naturalist Intelligence)

พหุปัญญาทั้งแปดช่วยให้คนเราสามารถปฏิบัติหน้าที่ในสังคมและควรให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน ผู้สอนสามารถเลือกใช้ความสามารถด้านใดในการเรียนการสอนก็ได้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ความสามารถของผู้สอนและผู้เรียน สภาพแวดล้อมและ ความเหมาะสม เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนเกิดผลสูงสุด ผู้สอนสามารถผสมผสาน พหุปัญญาทั้งแปดด้านเพื่อสร้างเครื่องมือและรูปแบบการสอน เช่น ถ้าต้องการสอนเรื่องประวัติศาสตร์ สงครามการปฏิวัติอเมริกาก็สามารถนำเอาเพลงปลุกใจสมัยนั้นมาเป็นเรื่องช่วยในการสอน หรือให้ผู้เรียนศึกษานวนิยายสมัยนั้น สิ่งเหล่านี้ดึงดูดความสนใจได้ดี และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ เหตุการณ์ได้อย่างลึกซึ้งและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หรือนักเดินร่ำที่ต้องการพัฒนาความเปลี่ยนแปลงของคนตรี ต้องมีความเข้าใจผู้อื่นและตนเอง เพื่อสามารถเดินร่ำเข้ากับผู้อื่น ได้ดี และความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหวเพื่อสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกคนมีพหุปัญญา แต่อาจไม่เท่าเทียมกันและผู้สอนสามารถชี้แนะให้ผู้เรียนใช้ความสามารถที่ดีกว่ามาช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะที่ด้อยกว่าได้ การสอนแบบดั้งเดิม (อัตนัย และปรนัย) ต้องการให้ผู้เรียนแสดงความรู้ที่มีการกำหนดไว้ให้ล่วงหน้า แต่ผู้สนับสนุนทฤษฎีพหุปัญญาต้องการให้ผู้เรียนอธิบายโดยใช้พหุปัญญาที่ตนถนัด เช่น การใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) โครงการ (Project Work) กิจกรรมดนตรี (Musical Activities) หรือกิจกรรมเพลง (Song Activities) เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความสามารถด้านดนตรีเป็นความสามารถหนึ่งของพหุปัญญาที่ทุกคนชื่นชอบ (Gardner, 1987) จึงเห็นว่าเป็นการเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียน ได้เป็นอย่างดี และการนำกิจกรรมดนตรีหรือเพลงที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน และทักษะที่ต้องเรียนรู้จะยิ่งช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และมีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น ทฤษฎีพหุปัญญาสามารถช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมาถึงจุดนี้ได้โดยดึงความสามารถที่แท้จริงของตนมาช่วยพัฒนาทักษะอื่นที่ด้อยกว่า และช่วยแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ การนำแนวคิดของทฤษฎีพหุปัญญาเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้

2.2 ทฤษฎีการสื่อสาร

ทฤษฎีการสื่อสารของ Berlo (1984) ซึ่งมีการแบ่งองค์ประกอบในการสื่อสารออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ S-M-C-R ดังนี้ 1) Source : ผู้ส่งสาร 2) Message : สาร 3) Channel : สื่อ และ 4) Receive : ผู้รับสาร ซึ่งหากพิจารณาในแง่ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก็คือ ผู้ส่งสารซึ่งเป็นผู้สอนบุคคล หรือหน่วยงานใด ๆ ที่ต้องการทำการสื่อสาร คือถ่ายทอด

ความรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้รับสาร อัน ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไปที่ ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อผู้ส่งสาร ได้ทำการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis) เช่น มีอายุเท่าไร มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด มีความชอบหรือความสนใจแบบใด เป็นต้น ก็จะ สามารถออกแบบสาร ซึ่งก็คือบทเรียนภาษาอังกฤษ ไปถึงผู้รับสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และทำให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจในบทเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด จุดสำคัญของกระบวนการสื่อสารนี้ก็คือ กลยุทธ์อินเทอร์เน็ตจะถูกนำมาใช้ใน องค์ประกอบ “สื่อ” นั้นเอง โดยใช้เป็นเครื่องมือที่จะถ่ายทอดความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ ด้าน ภาษาอังกฤษในรูปแบบบันเทิง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านศัพท์ โดยเพลงคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ก็จะนำคำศัพท์ที่มี ความหมายเหมือนกัน (Synonyms) คำศัพท์ที่มีความหมายต่างกัน (Antonyms) คำศัพท์ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน โดยแบ่งเป็นหมวดหมู่ เช่น เรื่อง สัตว์ (Animal), งานบ้าน (Housework), ตลาด (Market) ,ยานพาหนะ (Vehicles), สภาพอากาศ (Weather) เป็นต้น เมื่อเด็กร้องเพลง ก็จะได้ ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและความบันเทิงไปด้วยในเวลาเดียวกัน ทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีว่า การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เป็นเรื่องง่าย ๆ และสนุกสนาน ทำให้การเรียนรู้อาจมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น เพราะการเรียนภาษาอังกฤษจากเพลง ทำให้จำได้เร็วขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ยังทำให้ไม่ลื มง่าย ๆ เมื่อเทียบกับการเรียนแบบเดิมในห้องเรียน

2.3 ทฤษฎีแรงต้านความรู้สึกลึก (Affective Filter Hypothesis)

ทฤษฎีแรงต้านความรู้สึกลึก (Affective Filter Hypothesis) เป็นทฤษฎีหนึ่งในห้า ทฤษฎีที่ Krashen (1982) กล่าวว่า การเรียนที่เกิดผลนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อมีแรงต้านความรู้สึกลึกน้อย แรงต้านความรู้สึกลึกน้อย หมายถึง เจตคติที่ดีของผู้เรียนกำลังเกิดขึ้น ถ้าแรงต้านความรู้สึกลึกมาก ผู้เรียนจะ ไม่ต้องการรับรู้และเรียนรู้อะไรทั้งสิ้น การนำวิธีการของทฤษฎีแรงต้านความรู้สึกลึกไป ประยุกต์ใช้ก็คือการที่ผู้สอนต้องใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีแรงต้าน ความรู้สึกลึกน้อย และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้กิจกรรมเพลงก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยทำ ให้เกิดบรรยากาศที่ผ่อนคลายสำหรับผู้เรียน และเป็นกิจกรรมช่วยให้เกิดแรงจูงใจ ความสนใจ และความเพลิดเพลินในการเรียนรู้นั้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับเหตุผลทางความรู้สึกลึก และทฤษฎี แรงต้านความรู้สึกลึกของ Krashen

3. การใช้กิจกรรมลงในชั้นเรียน

จากการศึกษางานวิจัยหลาย ๆ เรื่อง พบว่า เพลงช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพลงอาจช่วยให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น เนื่องจากได้ทบทวนคำศัพท์และประโยคจากการร้องเพลง ทำให้จำคำศัพท์และรูปประโยคได้แม่นยำยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องเที่ยวเชิญให้ท่องจำ

บารุง โตรัตน์ (2524 : 53) กล่าวถึงประโยชน์ของเพลงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ฟังในด้านการฟัง เมื่อครูร้องเพลงหรือเปิดเทปเพลงภาษาอังกฤษ นักเรียนจะฟังอย่างตั้งใจและจะช่วยปรับปรุงทักษะการฟังของนักเรียนให้ดีขึ้น

2. ความหมายของคำศัพท์ ความรู้สึกด้านอารมณ์ (Sentiments) และพื้นฐานวัฒนธรรมที่ปรากฏในเพลง สิ่งเหล่านี้ครูสามารถนำมาอภิปรายร่วมกับนักเรียนและจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษจากเพลงไปพร้อมกันด้วย

3. การร้องเพลงช่วยให้นักเรียนผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน

4. การฝึกร้องเพลงร่วมกันช่วยสร้างสปิริตของกลุ่มขึ้นในหมู่ของนักเรียน

5. นักเรียนมีโอกาสนำเพลงที่ได้จากการร้องที่โรงเรียน ไปร้องให้พ่อแม่หรือเพื่อนบ้านฟังด้วยและการร้องเพลงได้นี้ จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นด้วย

วันชัย วัฒนทัญวิทย์ (2526) ได้เสนอแนะหลักในการเลือกเพลงที่ใช้เน้นสอนความหมายของคำศัพท์ดังนี้

1. เลือกเพลงที่เป็นเรื่องราวหรือเรื่องเล่า เพลงแบบนี้อาจใช้ฝึกได้ด้วย ตัวอย่างที่ดีเช่นเพลง Kisses Sweeter Than Wine, เพลง Lemon Tree

2. เลือกเพลงที่มีการแสดงอากัปกิริยาได้ เพื่อเรียนความหมายของคำกริยา เช่น เพลง Put Your Fingers In The Air, เพลง Do Hokey Pokey

3. เลือกเพลงจากภาพยนตร์ เช่น เพลง West Side Story, เพลง The Sound Of Music. เพลง Fiddler On The Roof

4. เลือกเพลงที่แสดงความคิดในแง่ต่าง ๆ แสดงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพลงที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอยู่ หรืออารมณ์บางอย่างของชาวตะวันตก ตัวอย่างที่ดี เช่น

เพลง Yesterday ของ The Beatles, เพลง Five Hundred Miles, เพลง Bridge Over Troubled Water, เพลง Morning Has Broken

ขั้นตอนของการสอนร้องเพลงในห้องเรียน

1. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังเพลงประมาณหนึ่งหรือสองครั้งเป็นอย่างน้อย
2. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังอีกครั้งหนึ่ง โดยร้องช้า ๆ เพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับท่วงทำนองเพลง ถ้าเป็นเพลงที่มีคำศัพท์ใหม่ ๆ ครูควรตั้งคำศัพท์บางคำที่นักเรียนออกเสียงไม่ถูก และไม่เข้าใจความหมายมาอธิบายก่อน

3. ให้นักเรียนฝึกร้องตามครูไปที่ละวรรค ตาม Chart เนื้อเพลง ถ้าเป็นเพลงค่อนข้างยาวควรตัดแบ่งมาสอนทีละท่อน แบ่งเพลงออกเป็นช่วงสั้น ๆ จะดีกว่าสอนรวดเดียวเมื่อนักเรียนพอร้องแต่ละท่อนได้แล้ว จึงให้ร้องทั้งเพลง ครูไม่ควรเร่งจังหวะให้เร็วจนเกินไปนัก

4. ครูให้นักเรียนทึ่งชั้นร้องเพลงด้วยตนเอง ให้ถูกต้องตามท่วงทำนองที่แท้จริง

5. หลังจากที่เด็กสามารถร้องเพลงได้ดีแล้ว ครูจะให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบทเพลง เช่น การแสดงละครสั้น (Skits) หรือเกมสนทนา (Conversation Game) เป็นต้น ครูควรสอนเด็กในเรื่องการออกเสียงต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทเพลง และให้พวกเขาอ่านบทเพลงแบบปากเปล่าจนคล่องก่อนการสอนร้องเพลง

ดวงเดือน แสงชัย (2530 : 23) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงวัตถุประสงค์ของการใช้เพลงเป็นสื่อในการเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและทำให้เกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น
2. เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีและเป็นกันเองในห้องเรียนทั้งระหว่างนักเรียนกับครูและนักเรียนกับนักเรียน
3. เป็นการลดความเครียดให้แก่ครูและนักเรียน
4. เพื่อช่วยให้ครูและนักเรียนมีจิตใจอ่อนโยน มีสุนทรียภาพมากขึ้น
5. เป็นการฝึกให้เด็กมีระเบียบวินัย
6. เพื่อใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน สรุปบทเรียน หรือทบทวนบทเรียน เป็นการย้ำซ้ำทวนสิ่งที่เรียนไปแล้ว เช่น คำศัพท์ รูปประโยค กฎไวยากรณ์ บางเรื่อง เช่นเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคต่าง ๆ เป็นต้น เนื้อหาของเพลงก็ช่วยให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

7. เป็นการฝึกฟังให้เข้าใจข้อความในเนื้อเพลง

8. เป็นการฝึกออกเสียง ให้ถูกต้อง โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย เพราะ สนุกสนานที่ได้ร้องเพลงได้ฝึกการออกเสียงเชื่อมคำ เชื่อมประโยค และจังหวะไปในตัว

9. นอกจากนี้ในเพลงจะมีคำเป็น Slang เป็น Idioms เป็นภาษาพูดที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน บางเพลงทำให้เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ดียิ่งขึ้น เช่นเพลงเกี่ยวกับ คริสต์มาส

วีณา วจิตมะวิชญ (2530 : 277) ได้กล่าวว่า เพลงจัดเป็นสื่อการสอนที่เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดเพียงแต่เขียนบทเพลงบนกระดาษคำ และหัดให้นักเรียนร้อง ก็จะช่วยให้บรรยากาศของห้องเรียนมีชีวิตชีวา น่าเรียน สดชื่น ดังนั้น เพลงประกอบบทเรียนจึงเป็นสิ่งที่ครู ประถมศึกษาทุกระดับสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ได้อย่างแท้จริง

ประสพ แสงสุทธิ (2534 : 38) ได้กล่าวถึงการใส่เพลงประกอบ การสอนไว้ว่า ก่อให้เกิดผลดีทั้งครูผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาความรู้ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในด้านที่จะได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินในการร้องเพลง ทั้งนี้ครูยังสามารถใช้เพลงเป็น เครื่องเพิ่มประสบการณ์ให้กับผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น เล่าเรื่อง สร้างเรื่องเกี่ยวกับบทเพลง นั้น ๆ เขียนเรื่องเกี่ยวกับเพลงดัดแปลงเนื้อเพลงเป็นบทสนทนาสั้น ๆ นำประโยคในบทเพลง ไปสร้างเป็นประโยคใหม่ หาคำใหม่มาแทนคำเดิมในเพลง และหาทำทางง่าย ๆ เพื่อแสดง ประกอบจังหวะ

เสริญ พิศาลวัชรินทร์ (2540 : 54) ได้กล่าวถึงการใส่ทำประกอบเพลงว่า การใส่ ทำประกอบเพลงนอกจากจะเป็นการช่วยให้เด็กได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อเป็นการ เปลี่ยนอิริยาบถทำให้ไม่เบื่อในการที่จะร้องเพลงและฟังเพลงแล้ว ยังเป็นการช่วยให้เด็กเข้าใจ ความหมายของเนื้อเพลงที่ร้องและจำเนื้อเพลงได้ง่ายขึ้นด้วย ดังนั้นในขณะที่ฝึกให้เด็กร้อง เพลงจึงควรใส่ทำประกอบด้วย

Griffiee (1992) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการใช้กิจกรรมเพลงในชั้นเรียน ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์
2. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
3. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน
4. เพื่อพัฒนาความสามารถในการร้องเพลง
5. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอภิปราย

3.1 ข้อควรคำนึงในการใส่เพลงให้กับเด็ก

3.1.1 ควรใช้ท่าเทียบเคียงธรรมชาติ ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน

3.1.2 ไม่ใส่ท่ามากเกินไป ควรเป็นท่าที่ซ้ำ ๆ กันบ้างเพื่อที่เด็กจะได้จำได้ง่าย และไม่เปลี่ยนท่าอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจจะทำให้เด็กสับสนตามไม่ทัน และเป็นการบังคับประสาทการเคลื่อนไหวของเด็กมากเกินไป

3.1.3 การใส่ท่าควรจะเน้นเด่นชัดถึงสิ่งที่กล่าวนั้น ๆ เช่น ความมีลักษณะเด่น คือ มีเขาแหลม ก็ใช้มือทั้งสองข้างไว้ที่ข้างหัวและใช้นิ้วชูขึ้นให้งอโค้งเข้าหากัน ลักษณะเด่นของข้างก็มีวง ก็ใช้แขนข้างหนึ่งยกขึ้น ทำท่าเป็นวงข้าง

3.1.4 ปล่อยให้เด็กทำอย่างอิสระบ้าง เมื่อครูทำการสอนมาพอสมควรเด็กมีพื้นฐานจากการที่ได้เห็นตัวอย่างและชี้แนวคิดของตนเองบ้างเล็กน้อยแล้ว จึงควรปล่อยให้เด็กช่วยกันคิดทำด้วยตนเอง แม้จะเหมาะสมบ้าง ไม่เหมาะสมบ้าง ครูก็ช่วยแก้ไขให้ ซึ่งเป็นการเสริมธรรมชาติของเด็กที่ต้องการแสดงออกอย่างอิสระ เด็กบางคนสามารถคิดทำทางได้คืออย่างที่ครูคาดไม่ถึง

3.2 ข้อเตือนใจในการสอนเพลงภาษาอังกฤษ คือ ภาระของครูไม่ได้สิ้นสุดลงที่นักเรียนสามารถร้องเพลงนั้น ได้ถูกต้องแล้วเท่านั้น ครูจะต้องหาทางให้นักเรียนสามารถร้องเพลงอย่างเข้าใจความหมายและใช้เพลงเป็นเครื่องมือเพิ่มพูนความรู้ยิ่งขึ้นด้วยวิธีต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

3.2.1 เล่าเรื่อง หรือสร้างเรื่องปากเปล่าเกี่ยวกับเพลงนั้น

3.2.2 เขียนเรื่องเกี่ยวกับเพลงนั้น

3.2.3 คัดแปลงเนื้อเพลงเป็นบทสนทนาสั้น ๆ

3.2.4 นำแบบประโยคในบทเพลงที่เรียนไปแล้วเป็นตัวอย่างในการสร้างประโยคใหม่

3.2.5 หาคำใหม่มาใช้ในแบบประโยคเดิมในบทเพลงนั้น

3.2.6 คิดหาท่าง่าย ๆ หรือการแสดงประกอบจังหวะง่าย ๆ มาใช้ประกอบการร้องเพลงนั้น

3.2.7 ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจที่สามารถร้องเพลงเป็นภาษาต่างประเทศได้ ทำให้เห็นว่าการเรียนภาษานี้มีประโยชน์

3.2.8 เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

การแสดงท่าทางประกอบการร้องเพลง จะช่วยให้เกิดความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา ยิ่งขึ้นและรับกับวัยของเด็กที่ชอบเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง เช่น การปรบมือ เคาะ โຕ้ะ ยกแขนขา โยกตัวกระโดด เดินท่าต่าง ๆ ครูอาจคิดท่าทางมาก่อน หรือให้นักเรียนช่วยกันคิดทำ เพลงบางเพลงครูอาจใช้ทำนองเพลงเก่า แต่นำมาแต่งเนื้อร้องใหม่ให้เข้ากับคำศัพท์หรือรูปประโยคที่ครูกำลังสอนอยู่การร้องเพลงได้ต่อกันระหว่างกลุ่ม เช่น ชายหญิง จะทำให้การร้องเพลงแปลกออกไป หรือบางเพลงอาจมีการประสานเสียง เช่นครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 หรือ 4 กลุ่ม ให้กลุ่มที่ 1 ร้องล่วงหน้า วรรคแรกไปก่อน แล้วกลุ่มที่ 2 จึงเริ่มร้อง เมื่อกลุ่มที่ 2 ร้องวรรคแรกไปแล้ว กลุ่มที่ 3 จึงเริ่มร้องวรรคแรก ซึ่งจะทำให้มีการประสานเสียงและทำให้เพลงฟังไพเราะขึ้น มีสีสัน ลีลา ทำให้ไม่น่าเบื่อ

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แต่งเพลงขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอน ซึ่ง วิชา วโรตมะวิษณู (2530 : 277) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับผู้ที่แต่งเพลงสำหรับเด็กว่า ควรมีความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างของดนตรีบ้าง ได้แก่ จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน ฉันทลักษณ์ อารมณ์เพลง แบบแผน ในกรณีที่จะนำทำนองเพลงที่มีอยู่แล้วมาแต่งเนื้อร้อง ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ควรพิจารณาว่า ภาษาที่ใช้มีระดับเสียงตรงกับระดับเสียงของทำนองเพลงหรือไม่
2. วรรคตอนของเนื้อร้องเหมาะสมกับวรรคตอนของทำนองเพลงหรือไม่
3. จังหวะของเพลง เหมาะสมกับเนื้อร้องหรือไม่
4. เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็กหรือไม่

การนำเพลงประกอบบทเรียนไปใช้นั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการของครูว่า จะมีหลักเกณฑ์อย่างไรที่จะทำให้เกิดประโยชน์ตามความมุ่งหมายมากที่สุด เช่น ผู้ใช้จะต้องเลือกใช้เพลงให้เหมาะสมกับขั้นตอน และตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการพูดและองค์ประกอบของการพูด

Harris (1974 : 97) ได้แบ่งองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการพูดไว้ดังนี้

1. การออกเสียง หมายถึง การออกเสียง สระ พยัญชนะ การเน้นเสียง ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค ตลอดจนจังหวะในการพูด
2. โครงสร้างไวยากรณ์

3. การใช้คำศัพท์

4. ความคล่องแคล่ว

5. ความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ปริมาณและคุณภาพของความเข้าใจของผู้ฟังต่อคำพูดที่พูดออกไป

Valette (1977 : 78) ได้กล่าวถึงการพูดว่า การพูดมิได้เป็นการออกเสียงคำพูด และออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น ผู้พูดจะต้องทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองพูด ขณะเดียวกันต้องเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษด้วย ดังนั้นทักษะการพูดจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกอย่างถูกต้องตามแบบอย่างของเจ้าของภาษา ทั้งตัวภาษาและสถานการณ์ที่ใช้จึงจะทำให้พูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Scott (1990 : 79) ได้ให้ความหมายว่าการพูดเพื่อการสื่อสารว่าเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาสามารถตีความในสิ่งที่ฟังได้ รวมถึงการปฏิบัติสัมพันธ์ด้านภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์

2. ระดับความสามารถในการพูด

Clark J. (1980 อ้างใน อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539) ได้แบ่ง ระดับความสามารถทางการพูดโดยใช้ระบบ Clark โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ จากระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนจนถึงระดับ 4 ที่เป็นระดับสื่อสาร ดังนี้

การออกเสียง

1. ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
2. ออกเสียงผิด ๆ พูดแล้วเข้าใจยาก
3. ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้
4. ออกเสียงถูกต้องเข้าใจได้

คำศัพท์

1. ใช้ศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้ศัพท์บ่อย แต่ใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้ศัพท์ได้เหมาะสม
4. ใช้ศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

โครงสร้างไวยากรณ์

1. โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง
3. ใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้ศัพท์หรือโครงสร้าง

ความคล่อง

1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูด ๆ แล้ว พูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

นอกจากนี้ กาญจนา ปราบพาล (2532 : 42) ได้แบ่งความสามารถในการพูดตามแบบการทดสอบความสามารถในการพูดของสถาบัน เอฟเอส ไอ (Fsi = The Foreigner Serviceinstitute) ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดระดับขั้น (Elementary Proficiency) ผู้พูดเข้าใจคำถามและประโยคออกได้ง่ายในวงจำกัด
2. ความสามารถในการพูดระดับ ใช้งานในวงจำกัด (Limited Working Proficiency) ผู้พูดสามารถพูดในสถานการณ์พื้นฐานทางสังคมได้ เช่น การแนะนำตัวสนทนาเรื่องง่าย ๆ ที่มีได้เตรียมตัวมาก่อน เช่น เรื่องเกี่ยวกับตัวเอง และครอบครัว
3. ความสามารถในการพูดระดับเริ่มต้นของมืออาชีพ (Minimum Professional proficiency) ผู้พูดสามารถสนทนาเรื่องราวต่าง ๆ ด้านสังคมและอาชีพที่ต้องใช้ความรู้เฉพาะสาขา
4. ความสามารถในการพูดระดับมืออาชีพเต็มรูปแบบ (Full Professional Proficiency) ผู้พูดสามารถพูดได้ คล่องแคล่ว และถูกต้องในการสนทนาทุกระดับ โดยมีความบกพร่องด้านการออกเสียงและไวยากรณ์น้อยมาก และสามารถโต้ตอบได้เหมาะสมในสถานการณ์ที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย
5. ความสามารถในการพูดระดับเจ้าของภาษา (Native Of Bilingual Proficiency) ผู้พูดสามารถพูดได้เท่าเทียมกับเจ้าของภาษา รวมทั้งสามารถใช้คำศัพท์และสำนวนและอ้างอิงทางวัฒนธรรมได้

นอกจากนี้ เอฟเอส ไอ ยังได้กำหนดเกณฑ์ระดับความสามารถในการพูดเป็นข้อย่อย ๆ อีก 6 ระดับ จากระดับ 1 (Poor) ถึง ระดับ 6 (Excellent) ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้พิจารณามีทั้งหมด 5 เกณฑ์ โดยดูที่สำเนียง ไวยากรณ์ ศัพท์ ความคล่องแคล่วในการพูดและความเข้าใจ ดังนี้

1. ในด้านสำเนียง

1.1 การออกสำเนียงยังเข้าใจยาก

1.2 มีที่สำคัญ ๆ ผิดบ่อย ๆ ใช้น้ำเสียงหนักเข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำ ๆ หลายครั้งจึงเข้าใจ

1.3 ยังมีสำเนียงต่างชาติ ต้องฟังอย่างตั้งใจ การออกเสียงผิดทำให้เข้าใจผิดบ่อย ๆ มีข้อผิดพลาดศัพท์และไวยากรณ์

1.4 มีร่องรอยของสำเนียงต่างชาติ ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งแต่ไม่ได้ทำให้เข้าใจผิด

1.5 ออกเสียงผิคน้อยมาก แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา

1.6 มีเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีร่องรอยของสำเนียงจากต่างประเทศ

2. ในด้านไวยากรณ์

2.1 ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นวลีที่เตรียมก่อนล่วงหน้า

2.2 พูดผิดมาก แสดงให้รู้ว่ามีความรู้ไวยากรณ์น้อยมาก ทำให้สื่อสารไม่ได้

2.3 พูดผิดบ่อย ๆ ไม่รู้ว่าหลักไวยากรณ์

2.4 พูดผิดเป็นครั้งคราว ทำให้รู้ว่าไม่มีความรู้ไวยากรณ์บางอย่าง แต่ไม่ถึงกับพูดแล้วไม่เข้าใจ

2.5 ผิดไวยากรณ์น้อยมาก

2.6 ที่ผิดเพียง 1 หรือ 2 ครั้ง ในระหว่างการสัมภาษณ์

3. ในด้านศัพท์

3.1 รู้ศัพท์ไม่เพียงพอที่จะสนทนาง่าย ๆ ได้

3.2 รู้ศัพท์น้อยมากใช้ได้เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับตนเอง และภาษาที่ใช้เพื่อการอยู่รอดเท่านั้น

3.3 เลือกใช้ศัพท์ไม่ค่อยถูก อภิปรายไม่ได้แม้ในเรื่องสังคม และอาชีพของตนในระดับธรรมดา

3.4 ศัพท์ทางอาชีพมีมากพอที่จะอภิปรายเรื่องที่สนใจได้ คำศัพท์ทั่วไปพอจะพูดอภิปรายได้ในเรื่องเฉพาะสาขาวิชาที่ตนเองเกี่ยวข้องด้วย

3.5 รู้ศัพท์เกี่ยวกับอาชีพของตนมากและถูกต้อง ศัพท์ทั่วไปมากพอที่จะพูดเรื่องปัญหาซับซ้อน และเหตุการณ์ในสังคม

3.6 ศัพท์มีมากและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

4. ในด้านความคล่องในการพูด

- 4.1 การพูดยังติดตะกุกตะกักอยู่ พูดเป็นประโยคไม่ได้ สนทนายังไม่ได้
- 4.2 พูดช้ามาก และไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคที่พูดทุกวัน
- 4.3 ยังพูดได้ไม่สม่ำเสมอ พูดไม่จบประโยคก็มี
- 4.4 พูดแล้วหยุดบ้าง ความสม่ำเสมออาจเกิดจากการพูดใหม่ หรือมัวคิดหา

ศัพท์

- 4.5 พูดได้ราบเรียบ ความเร็วและความสม่ำเสมอเท่านั้นที่ไม่เหมือนเจ้าของ

ภาษา

- 4.6 พูดได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป หรือใช้ในวิชาชีพมีความราบเรียบ

เหมือนเจ้าของภาษา

5. ในด้านความเข้าใจ

- 5.1 เข้าใจน้อยเกินกว่าจะสนทนาในเรื่องธรรมดา
- 5.2 เข้าใจภาษาที่มีอัตราความเร็วช้ามาก และในเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับสังคม

การเดินทาง ต้องการพูดช้า ๆ และพูดใหม่

- 5.3 เข้าใจเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับตนเอง โดยตรงต้องการพูดช้า ๆ หรือพูด

ใหม่ในบางครั้ง

- 5.4 เข้าใจพอสมควรในคำพูดที่มีอัตราความเร็วปกติในเรื่องเกี่ยวกับตนเอง

ต้องการพูดช้า หรือพูดใหม่บางครั้ง

- 5.5 เข้าใจบทสนทนาในระดับความเร็วปกติ ยกเว้นคำที่เป็นภาษาถิ่น หรือ

เรื่องที่ไม่คุ้นเคย คำพูดที่เร็วหรือช้าเกินไป

- 5.6 เข้าใจคำพูดที่เป็นพิธีการหรือภาษาถิ่น เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่

มีการศึกษา

3. การสอนพูด

ดวงเดือน แสงชัย (2530 : 23) ได้กล่าวไว้ว่าการสอนพูดแก่เด็กนั้น ควรเริ่มต้นด้วยการทักทาย เริ่มจากบทสนทนาที่สั้น ๆ และเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน สามารถนำมาใช้ได้ในชีวิตประจำวันในขั้นต่อไปจึงขยายบทสนทนาให้ยาว และเป็นเรื่องที่ห่างตัวออกไปเรื่อย ๆ ในระหว่างการสอนพูดนั้นควรแสดงท่าทางประกอบด้วยเสมอ และต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของบทสนทนานั้นเสียก่อน ว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร และฝึกออกเสียงอย่างถูกต้อง

ก่อนที่จะฝึกต่อไปจนพูดได้คล่อง ในขั้นนำ ครูอาจให้เด็กช่วยกันเดาความหมายของการสนทนานั้น โดยเดาเอาจากท่าทางของครูที่ได้ หรือครูอาจนำเด็กเก่ง ไปฝึกล่วงหน้าจนคล่องแล้วจึงนำมาแสดงให้เพื่อน ๆ ดูเป็นตัวอย่าง จะทำให้เด็ก ๆ สนใจมากขึ้นอีก เมื่อฝึกไปพอสมควรแล้ว ครูควรให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาพูดให้เพื่อน ๆ ฟังหน้าชั้น เป็นการกระตุ้นให้คนอื่น ๆ เกิดความกล้าที่จะออกมาพูดบ้างจากนั้นครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนจับคู่ฝึกกันเอง หรือฝึกวงกันในกลุ่มย่อย ในช่วงระยะเวลาพอสมควร แม้จะทำให้ห้องเรียนเกิดเสียงดังอีกทีก็ช่างก็ควรยอมเพราะจะได้ประโยชน์คุ้มค่าจากการที่นักเรียน ได้ฝึกพูดกันเอง การฝึกพูดไม่ควรบังคับให้เด็กพูดในขณะที่ยังไม่พร้อมจะพูด ครูควรหาวิธีจูงใจต่าง ๆ ให้เด็กเกิดความอยากพูดเอง โดยการให้ไปสัมภาษณ์เพื่อน ๆ ครูไม่ควรดูว่าทำโทษหรือตำหนิหรือ แสดงสีหน้าผิดหวัง ไม่พอใจเมื่อเด็กพูดผิด เพราะจะทำให้เด็กเข็ดกลัวจนไม่กล้าพูดอีกต่อไป ครูควรมองข้ามความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จะไปปิดกั้นการแสดงออกของเด็ก การที่เด็กกล้าพูดออกมาแม้จะผิดบ้างถูกบ้าง ถือเป็นสิ่งที่น่าพอใจแล้วสำหรับขั้นเริ่มต้น ต่อไปครูก็ค่อย ๆ แก้ไขทีละเล็กทีละน้อยจนเด็กสามารถพูดได้ถูก โดยไม่เกิดความกลัวหรือเบื่อหน่ายเสียตั้งแต่ต้น การให้เด็กได้ฟังเพลงก็เป็นวิธีหนึ่งที่เด็กจะได้ฟังสำเนียงเจ้าของภาษา ช่วยให้เด็กได้ฝึกสำเนียงที่ถูกต้องตั้งแต่แรก นอกจากนี้ครูอาจให้นักเรียนที่ร้องเพลงได้ถูกต้อง ชัดเจน อัดเสียงลงเทป นำมาเปิดให้เพื่อน ๆ ฟัง จะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายามมากยิ่งขึ้น

กุศยา แสงเดช (2545 : 136) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการสอนพูดไว้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนพูดอาจจะบทเรียนเป็นการตอบบทสนทนา หรือการเล่าเรื่อง การสอนอาจจะแบ่งออกเป็นขั้นตอน ตามระดับจากง่ายไปหายาก เช่น

1. การฝึกให้ตั้งคำถามและตอบคำถาม คำถามที่ใช้ควรมีลักษณะของคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลต้องการ คำถามเรื่องบุคคล/ส่วนตัว เป็นต้น
2. การฝึกพูดบทสนทนา วิธีสอนในปัจจุบันใช้การฝึกบทสนทนานี้มาก เพราะผู้เรียนได้สื่อสารความหมายกันจริง ๆ ในการสร้างบทสนทนาภาษาอังกฤษ ควรใช้ภาษาง่าย ๆ ครูต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่ผู้เรียน ไม่รู้จัก ก่อนที่จะฝึกพูดบทสนทนา
3. การฝึกพูดการเล่าเรื่อง การฝึกแบบนี้ควรใช้สถานการณ์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์และเกิดความสนุกสนาน พยายามใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

สรุปแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด การจัดกิจกรรมการสอน การพูดนั้นมีหลักการตรงที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดแบบ Automatic Speaking โดยใช้กิจกรรมและ สถานการณ์เป็นสื่อ ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติที่ควรสังเกตดังนี้

1. จัดบรรยากาศของห้องให้เอื้อต่อการเรียนภาษา และครูผู้สอนใช้ Classroom English Expression ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างในการฝึก

2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนี้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 ในการฝึกการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุดควรแก้ไขเฉพาะในขั้น Presentation ที่ต้องการเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) แต่ถ้าเป็นขั้น Practice ที่ต้องการฝึกความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) และข้อผิดพลาดนั้น ไม่มีผลต่อความเข้าใจภาษาก็คงไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่นผู้สอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

2.2 การจัดกิจกรรมการฝึก ควรมีหลายรูปแบบ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ (Pair Work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

2.3 ควรชมเชยผู้เรียน ให้กำลังใจบ่อย ๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

2.4 การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปยาก และให้โอกาสเด็กทุกคนได้ฝึกพูด

2.5 การวัดและการประเมินความสามารถในการพูด

สรุปได้ว่า การพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้นมุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง ตัวผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญ ทั้งเรื่องของรูปแบบ เสียง ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อ นำไปสู่ขั้นตอนการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน และการสอนเด็ก

ระดับประถม ควรมีเวลาพอสมควรในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชานี้ ให้แก่เด็ก ดังนั้น จึงไม่ควรยึดเยียดเนื้อหาให้มากมายจนรับไม่ไหว สำหรับการวัดผลนั้น สามารถทำได้หลายวิธี แต่ควรทำการวัด โดยให้เด็กได้พูดจริง ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนในครั้งนั้น ดังนั้นครูผู้สอนควรเลือกใช้อย่างเหมาะสม สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกแบบวัดของ Fsi แล้วนำมาปรับให้เหมาะสมแก่การเรียนการสอนตามสภาพความเป็นจริงและระดับความสามารถของผู้เรียน โดยได้กำหนดองค์ประกอบของการพูดในหัวข้อต่อไปนี้ คือ

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความสามารถในการพูดอย่างราบรื่น ไม่ตะกุกตะกัก เมื่อพิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอในการพูด
2. ความถูกต้อง หมายถึง การออกเสียงที่ถูกต้อง ชัดเจน สำเนียง การเน้นเสียงสูง ต่ำ
3. ความสามารถในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการพูดประโยคที่มีใจความสมบูรณ์ สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดสำหรับเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการพูดนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจการให้คะแนน ตามเกณฑ์การประเมินของโรงเรียนบ้านกุศเข้โนน โพธิ์วิทยา คือ เกณฑ์ผ่านร้อยละ 5

ตารางที่ 1 เกณฑ์การประเมินการพูด

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้ศัพท์	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วน เนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน	สื่อสารได้ เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

ระดับคะแนน				
ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1
ความสามารถในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ มีการแสดงออก ทางสีหน้า และ ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ แต่ไม่เป็น มีการแสดงออก ทางสีหน้า และ ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็น ธรรมชาติ	พูดเหมือนท่องจำ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
7 – 8	ดี
4 – 6	พอใช้
2 – 3	ควรปรับปรุง
0 – 1	ตก

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพขึ้นไป

สรุป ผ่าน ไม่ผ่าน

ที่มา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การวัดและประเมินผลการพูด

ในการจัดการเรียนการสอน ไม่ว่าวิชาใดก็ตามการวัดผลประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็น ช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบว่าการเรียนการสอนนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด ดังที่ สนิท สัตโยภาส (2532) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดผลการพูดไว้ว่า “วิธีการวัดการพูดที่ดีที่สุดก็คือให้นักเรียนได้พูดออกเสียงมาจริง ๆ” แต่ครูต้องตั้งเกณฑ์การให้คะแนนไว้สำหรับการเปล่งเสียงชัดเจน การหยุดวรรคตอน การเน้นคำ และความคล่องแคล่วในการพูด เป็นต้น

การพูดคือการอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยมีการเน้นเสียงหนักเบาในแต่ละคำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยการประเมินตามสภาพจริง โดยให้ผู้เรียนแต่ละคนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบทเพลงที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนให้ฟัง

ความรู้ด้านคำศัพท์

1. ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งที่มีความหมาย หรือกลุ่มตัวหนังสือทั้งหมดที่มนุษย์ในสังคมหนึ่ง ๆ ใช้สื่อความหมาย ความเข้าใจในโลก และความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งรอบตัว เช่น คน สิ่งของ อาการ ลักษณะอาการ เป็นที่เข้าใจในเฉพาะบุคคล วงสังคม วงการ อาชีพ เชื้อชาติ หรือโดยทั่วไปสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันไป เช่น แบ่งตามรูปคำหรือตามลักษณะการนำไปใช้ เป็นต้น ยังหมายรวมถึง คำทุกคำในภาษาที่ถูกใช้และคำศัพท์ ได้แก่รายการคำ หรือวลี ที่ถูกจัดเรียงตามระบบการเรียงอักษร พร้อมกับมีการอธิบายความหมายแปล หรือยกตัวอย่างประกอบ (Moris, 1979) ซึ่งคำศัพท์สามารถเป็นได้ทั้งคำโดด คำผสม และสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาษา (Richard, 1985)

2. ความสำคัญของคำศัพท์

เมื่อคำศัพท์เป็นสื่อความหมายต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่ง หากไม่เข้าใจในสารซึ่งติดมากับคำศัพท์นั้น ก็จะทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้คนจะต้องเรียนรู้ และให้ความสนใจในการศึกษาเพื่อความชัดเจนในการสื่อความหมาย ดัง ได้มีผู้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของคำศัพท์ไว้ว่าคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐาน ซึ่งนิธิตา อติภทรนันท์ (2540) ได้กล่าวถึงบทบาทของคำศัพท์กับการเรียนภาษาที่สองไว้ว่า นับตั้งแต่มีวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเป็นต้นมา จุดเน้นของการสอนภาษามักจะอยู่ที่ไวยากรณ์ของภาษาหรือคำศัพท์ มาในระยะเวลาหลังเมื่อมีการพัฒนาแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) และแนวการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) การสอนคำศัพท์เริ่มมีบทบาทเด่นชัดมากขึ้น เพราะแนวการสอนเหล่านี้มีความเชื่อว่า ในระยะเริ่มต้นของการเรียนภาษาที่สอง การเรียนรู้คำศัพท์ย่อมมีข้อดีมากกว่าเรียน ไวยากรณ์ ซึ่งสามารถชะลอไว้ก่อนจนกว่าผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ในระดับหนึ่ง

3. ประเภทของคำศัพท์

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Word) คือ คำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม เช่น Dog, Box, Pen เป็นต้น

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Word) หรือเรียกว่าคำการยะ มี ดังนี้ Article, Preposition เป็นต้น คำประเภทนี้มีใช้มากกว่าคำประเภทอื่น สอนแปลไม่ได้ผล ต้องให้สังเกตการใช้และฝึกโครงสร้างต่าง ๆ จึงจะเกิดประโยชน์

นอกจากนี้ ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521) ยังได้แบ่งคำในภาษาอังกฤษออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. คำโดด (Simple Word) หมายถึง คำที่ใช้ประกอบด้วยหน่วยคำอิสระ (Free Morpheme) หนึ่งหน่วยคำและจะต้องมีเสียงเน้นหนักในคำ เช่น House, Copper, Aspirin

2. คำซ้อน (Complex Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำไม่อิสระตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไป เช่น Lover, Hopelessnes

3. คำประสม (Compound Word) หมายถึง คำที่ประกอบด้วยหน่วยคำอิสระตั้งแต่สองหน่วยคำขึ้นไปมาประกอบเป็นคำใหม่ เช่น Bedroom, Bluebell

4. คำประสมซับซ้อน (Compound-Complex Word) คือการนำเอาคำประสมมาประกอบกับหน่วยคำไม่อิสระ เช่น Daydreamer, Forthrightness

4. การรู้คำศัพท์

การสอนศัพท์ในสมัยโบราณนั้น วิธีสอนคือ ครูเขียนรายการคำศัพท์ลงบนกระดานพร้อมทั้งคำแปล ให้นักเรียนลอกลงสมุด จากนั้นครูอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามประมาณ 2-3 เที้ยว สะกดคำตามครูสัก 1-2 ครั้ง เป็นอันสิ้นสุดกระบวนการสอนคำศัพท์ ส่วนการทบทวนเป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะต้องไปท่องเอาเอง มีบางครั้งที่มี Dictation และแก้คำผิดมาคำละ 5-10-20 จนถึง 100 ครั้ง ตามความสามารถในการท่องจำของนักเรียน ซึ่งวิธีสอนเช่นนี้เป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผลสำหรับนักเรียนส่วนน้อยที่รักการเรียนภาษาอังกฤษและขยันท่องศัพท์ แต่วิธีการเช่นนี้ยังไม่อาจเป็นแรงจูงใจเพียงพอสำหรับนักเรียนที่เรียนปานกลางหรือเรียนอ่อน ดวงเดือน แสงชัย (2535 : 109) ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521) ได้กล่าวเสริมถึงเรื่องนี้ไว้ว่า สำหรับชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ควรมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้

ศัพท์เพียงแต่พอที่จะนำไปใช้ในประโยคพื้นฐาน (Basic Sentence Patterns) ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในแบบเรียนเสียก่อน การที่เด็กจะเรียนรู้ด้านการพูดนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้

1. ความเข้าใจภาษาที่ผู้อื่นพูด ความสามารถที่จะเข้าใจคำพูดของคนอื่น ต้องอาศัยความรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เป็นพื้นฐาน การเรียนภาษาอังกฤษ ต้องรู้ศัพท์มากพอสมควร จึงจะจับความได้ เข้าใจเรื่องราวที่คนเล่าหรืออ่านให้ฟังได้ การได้ฟังเพลง ดูโทรทัศน์จะช่วยให้พัฒนาภาษาและความเข้าใจคำศัพท์ของเด็ก

2. การเรียนรู้คำศัพท์ สามารถพิจารณาได้ 2 ด้าน คือ ศัพท์ทั่วไป และศัพท์เฉพาะ

2.1 ศัพท์ทั่ว ๆ ไป ได้แก่ คำที่มีความหมายทั่ว ๆ ไป และใช้ได้ใช้ในหลายกรณีแล้วแต่สถานการณ์เด็กระดับประถมศึกษาจะเรียนรู้ศัพท์ทั่ว ๆ ไปก่อน เนื่องจากมีประโยชน์มากกว่าศัพท์เฉพาะ เด็กไม่ได้เรียนรู้ถึงลักษณะหน้าที่ของคำไปพร้อม ๆ กันทีเดียว เด็กจะเรียนรู้คำที่มีประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด และสามารถเข้าใจได้ง่ายก่อน แล้วเรียนรู้ส่วนต่าง ๆ ของภาษาพูดหลังสุด เพราะมีประโยชน์ต่อเขาน้อยที่สุดและใช้ยาก จำนวนคำศัพท์ที่เด็กเรียนรู้ ส่งผลถึงภาษาพูดของเด็ก ซึ่งจากภาษาพูดยังส่งผลไปถึงภาษาเขียนอีกด้วย การใช้ถ้อยคำที่เด็กเขียนจะสะท้อนให้เห็นถึงจำนวนคำศัพท์ที่เด็กรู้จักและพูดได้ ดังนั้น ความสำเร็จในการเขียนจึงขึ้นอยู่กับความสำเร็จทางการใช้ภาษาพูดด้วย

2.2 ศัพท์เฉพาะ ได้แก่ คำที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงและใช้ได้บางสถานการณ์เท่านั้น คำศัพท์เฉพาะจะมีการพัฒนาการไปตามวัยคือ

2.2.1 คำศัพท์ประเภท "ลวงตา" เป็นการเลือกใช้คำที่เด็กตั้งใจ โดยที่คำนั้นอาจเป็นคำยาว ยาก และเด็กอาจไม่รู้ความหมาย การเอามาพูดก็เพียงเพื่อจะแสดงออกว่าตนรู้คำ นั้นซึ่งอาจผิดหรือถูกก็ได้

2.2.2 คำศัพท์ประเภทแสดงจรรยาบรรณ ได้แก่ คำว่า Thank You, Sorry, Hello ฯลฯ คำเหล่านี้เด็กควรเรียนรู้การใช้โดยถูกต้อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาที่เด็กได้รับด้วย

2.2.3 คำศัพท์เกี่ยวกับสี เด็ก ๆ มักสนใจเรื่องของสี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเด็กสนใจเพียงไรและมีโอกาสเรียนรู้เรื่องสีแค่ไหน

2.2.4 คำศัพท์เกี่ยวกับตัวเลข เด็กระดับประถมศึกษาจะสามารถนับเลข และรู้ความหมายของตัวเลขนั้นด้วย

2.2.5 คำศัพท์เกี่ยวกับเวลา เด็กจะรู้จักช่วงเวลาต่าง ๆ รวมถึงชื่อ วัน เดือน ปี

2.2.6 คำศัพท์เกี่ยวกับเงิน

2.2.7 ศัพท์แสลง เป็นคำพูดซึ่งไม่ยอมรับว่าเป็นภาษาพูดที่ถูกต้อง ควรแก่การพูด แต่การใช้คำแสลงในเด็กระดับประถมศึกษาไม่ใช่เป็นการเลียนแบบเหมือนเด็กเล็ก ๆ ที่ใช้เพื่อเรียกร้องความสนใจ หากแต่มุ่งแสดงความหมาย ความรู้สึกทางอารมณ์ อาจใช้คำใหม่ ๆ ที่นำมาจากเด็กที่โตกว่า

2.2.8 ภาษาลับเฉพาะ มักพบในวัยเด็กก่อนวัยรุ่น เด็กพวกนี้มักมีภาษาเฉพาะของกลุ่มเพื่อไม่ให้คนอื่นรู้ความลับในหมู่ของตน

3. การสร้างประโยค เมื่อเด็กเริ่มพูดประโยค ก็มักทำโดยเอาคำมาต่อกัน เด็กในระดับประถมศึกษาจะเริ่มใช้ประโยคที่ง่าย ๆ แล้วค่อยซับซ้อนขึ้นตามลำดับ บำรุง โตรัตน์ (2524) กล่าวถึงการรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศไว้ว่า การเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ ไม่น้อยกว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์หรือโครงสร้างของประโยค นักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ มักจะให้ความสนใจในเรื่องของคำศัพท์ก่อนอย่างอื่น แล้วจึงเริ่มนำศัพท์เหล่านั้นมาฝึกใช้ในโครงสร้างประโยคในลำดับต่อมา ส่วนใหญ่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสหรัฐอเมริกา จะเริ่มเรียนรู้โดยให้ความสนใจที่คำศัพท์ก่อน แล้วนำคำศัพท์เหล่านั้น มาผูกเป็นประโยคในลักษณะภาษาอังกฤษแบบง่าย ๆ ที่พอสื่อสารได้รู้เรื่อง (Pidgin English) ก่อนที่จะพูดประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานได้ การรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศของนักเรียนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษนั้น คำรูปธรรม (Concrete Word) ถือว่าเป็นคำที่ง่ายที่สุดที่นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ ไม่ว่านักเรียนนั้นจะมีอายุเท่าใด เช่น การเรียนนับเลขง่าย ๆ เช่น One, Two, Three, Four, ... การเรียนชื่อวันต่าง ๆ ทั้ง 7 วัน ได้แก่ Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday และ Saturday การเรียกชื่อสีต่าง ๆ และการเรียกชื่อวัตถุต่าง ๆ รอบตัว เป็นต้น

นิธิดา อธิภักทรนันท์ (2540) ได้ประมวลการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ไว้ดังนี้

1. อ่านออกเสียงได้
2. สะกดได้ถูกต้อง
3. รู้จักคำศัพท์นั้นเมื่อได้ฟังหรือได้อ่าน
4. ระลึกได้เมื่อต้องใช้
5. ใช้ได้ถูกหลักไวยากรณ์

6. รู้ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ในขอบข่ายความหมาย (Semantic Field) ซึ่งมี 4 ลักษณะ คือ

6.1 ความหมายตรงกันข้าม (Antonym) เช่น Male/Female, Happy/Sad

6.2 ความหมายร่วมกัน (Hyponym) เช่น Furniture : Chair, Table, Sofa

6.3 ความหมายเหมือนกัน (Synonym) เช่น Flat = Apartment, Skinny = Thin

6.4 ความสัมพันธ์อื่น ๆ เช่น เมื่อกล่าวถึงศัพท์อื่น ๆ ที่ควรพูดถึงการเรียนรู้ คำศัพท์ คำใดคำหนึ่งนั้นมิได้หมายความว่าผู้เรียนต้องมีความสามารถทั้ง 6 ประการ ดังได้กล่าวข้างต้น ผู้เรียนควรจะมีความสามารถในระดับใดนั้น ขึ้นอยู่กับการพิจารณาชนิดของคำศัพท์ ระดับชั้นของผู้เรียน และระดับความสามารถของผู้เรียน

5. การสอนคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลง

Griffie (1992) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมเพลง เพื่อสอนคำศัพท์นั้น ได้รับการออกแบบให้ครูผู้สอนอธิบายและเพิ่มพูนคำศัพท์ให้ผู้เรียนภาษาและผู้สอนสามารถเลือกใช้เพลงป๊อป (Pop Songs) ซึ่งใช้คำและภาษาธรรมดาทั่วไป ที่สามารถได้ยิน ได้ฟังและมีการใช้จริงในชีวิตประจำวันหรือเพลงที่ประพันธ์โดยใช้บทกลอนที่ไพเราะเพราะพริ้งซึ่งใช้คำและภาษาที่ไม่คุ้นหูคุ้นตา หรือพบเห็นบ่อยนัก และผู้สอนจำเป็นต้องใช้เวลาในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ กิจกรรมที่จะใช้ควบคู่ไปกับเพลงเหล่านี้มีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถ และประเภทของผู้เรียนที่แตกต่างกันออกไป เช่น กิจกรรมเพลงที่ใช้กับผู้เรียนระดับอ่อนมากถึงปานกลาง ซึ่งสามารถใช้ได้กับเด็กและผู้ใหญ่ ได้แก่ กิจกรรม การคาดเดา ความหมายจากเพลง กิจกรรมการวาดรูปจากเพลง และกิจกรรมการใช้รูปภาพกับเพลง เป็นต้น หรือกิจกรรมเพลงบางรูปแบบที่ใช้ได้กับผู้เรียนระดับอ่อนถึงปานกลางไม่ค่อยเหมาะแต่จะเหมาะกับผู้ใหญ่หรือเด็กมากกว่า เช่น กิจกรรมเพลงการสร้างคำที่มีสัมผัสด้วยตัวผู้เรียนเอง และกิจกรรมการแบ่งประเภทหรือหมวดหมู่ของคำศัพท์ เป็นต้น

6. การทดสอบความรู้คำศัพท์

การทดสอบความรู้คำศัพท์ ซึ่งเป็นการวัดว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ไปมากน้อยเพียงใดหรือสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้หรือไม่นั้น แบ่งออกเป็นชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัดไว้ดังนี้ (Nation, 1983 อ้างใน อารักษ์ชนิต แสงสังข์. 2547)

1. การทดสอบ (Testing)

เป็นการทดสอบที่มีจะใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ แบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1.1 การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition Test) เป็นการวัดว่าผู้เรียนสามารถจำคำที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด การทดสอบแบบนี้จะง่ายกว่าการทดสอบระลึก เพราะในการทดสอบจะมีคำตอบที่ผู้เรียนนี้อยู่ปรากฏให้เห็น เช่น ผู้เรียนเขียนคำแปล และเลือกคำแปล คำคล้องความหมาย หรือรูปภาพให้ตรงกับคำศัพท์ที่ปรากฏ เป็นต้น

1.2 การทดสอบการระลึก (Recall Test) เป็นการวัดว่าผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงไร ผู้เรียนจะต้องเขียนหรือพูดเองโดยไม่มีตัวเลือกให้เห็น เช่น การผู้เรียนเขียนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปในตอนท้ายชั่วโมง เป็นต้น

2. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Test)

เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอนภาษาในรายวิชาที่ผู้เรียนเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเป็นการประเมินว่า ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ได้เรียนไปแล้วหรือยัง และเป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ก้าวหน้าขึ้น แบบทดสอบที่จะใช้ควรมีลักษณะดังนี้

2.1 ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด เนื่องจากในการเรียนแต่ละรายวิชา ผู้เรียนมักจะมีโอกาสได้พบและใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ

2.2 สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น แบบทดสอบ แบบโคลสซ หรือแบบจับคู่ เป็นต้น

2.3 ถ้าเป็นแบบเติมหรือเลือกคำตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไป

2.4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสามารถสร้างได้ไม่ควรรยากหรือมีกระบวนการที่ซับซ้อนเกินไป

2.5 จำนวนข้อในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

3. ข้อสอบเกี่ยวกับคำศัพท์

ครูบางคนแยกข้อสอบออกเป็น 2 ฉบับคือ Test ตัวสะกด และ Test ความหมาย ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากในการออกข้อสอบมากกว่าที่จะทำให้เกิดความสะดวกคล่องตัว เพราะสองสิ่งนี้จะต้องไปด้วยกัน จึงจะสามารถนำคำศัพท์นั้นมาใช้ได้ถูกต้อง คือ นักเรียนจะต้องรู้ความหมายและสะกดคำ ออกเสียงคำถูก นำคำนั้นไปใช้ประโยชน์ในการฟัง

พูด อ่าน เขียน ได้ จึงนับว่านักเรียนรู้จักคำนั้นอย่างแท้จริง ดังนั้นข้อสอบคำศัพท์จึงควรวัด ได้ทั้ง ความหมาย การสะกดและการนำมาใช้

สรุปได้ว่า การทดสอบความรู้คำศัพท์แบ่งออกได้ตามชนิดของแบบทดสอบ ได้ 2 ชนิด โดยแบบทดสอบแต่ละชนิดมีวัตถุประสงค์ ในการวัดความรู้คำศัพท์แตกต่างกันไป แบบทดสอบแต่ละชนิดมีวัตถุประสงค์ ในการวัดความรู้คำศัพท์แตกต่างกันไป แบบทดสอบแต่ละชนิดดังกล่าวนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านคำศัพท์ใช้วัดความรู้ในด้าน คำศัพท์โดยรวมของผู้เรียน แบบทดสอบที่ใช้วัดเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ ใช้วัดความสามารถ ในการจำและการระลึกได้ของคำศัพท์ที่ผู้เรียนเรียนไปแล้ว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนรู้คำศัพท์ใช้ประเมินความรู้ในด้านคำศัพท์ของผู้เรียน ในกระบวนการวิชาการสอนภาษา

7. การวัดและประเมินความรู้ทางด้านคำศัพท์

การประเมินความรู้คำศัพท์เป็นการวัดว่า นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ไปมากน้อย เพียงใดหรือสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้หรือไม่นั้น แบ่งตาม ชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัด ไว้ ดังนี้ (Nation, 1983)

1. การทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency Tests) เป็นการวัด ความรู้คำศัพท์ว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากน้อยเพียงใด หรือรู้มากพอที่จะใช้ในการ สื่อสารในแต่ละทักษะได้หรือไม่ การทดสอบลักษณะนี้จำแนกออกได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่

1.1 การวัดวงความรู้คำศัพท์ (Measuring Total Vocabulary Size) เป็นการ วัดเพื่อที่จะทราบว่านักเรียนรู้คำศัพท์มากน้อยเพียงใด ข้อสอบจะถูกสร้างขึ้นจากคำศัพท์ได้จากการ ลุ่มเอาคำศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมหรือคำศัพท์ในบัญชีคำศัพท์ (Vocabulary List) และ หลังการทดสอบจะมีการนำเอาคะแนนที่ได้มาคำนวณด้วยสูตร ดังนี้

$$\text{วงความรู้คำศัพท์} = \frac{\text{จำนวนคำตอบที่ถูก}}{\text{จำนวนข้อสอบทั้งหมด}} \times \frac{\text{จำนวนคำศัพท์ในพจนานุกรม}}{1}$$

1.2 การวัดวงความรู้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring Knowledge Of A Particular Group Of Words) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่านักเรียนรู้คำศัพท์ในระดับใด เพียงพอหรือเหมาะสมกับระดับที่จะเรียนแล้วหรือไม่ เช่น ผลการวัดพบว่า นักเรียนมีความรู้ คำศัพท์ระดับที่ 2 ของหนังสือ Longman Structure Reader จำนวน 500 คำ หมายความว่า นักเรียนจะมีความสามารถที่จะอ่านหนังสือฉบับนั้นได้ในระดับที่สองหรือต่ำกว่า

2. การทดสอบ (Testing) เป็นการทดสอบที่มักพบในการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition Test) เป็นการวัดว่า นักเรียนสามารถจำคำที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด การทดสอบแบบนี้จะง่ายกว่าการทดสอบการระลึก เพราะในการสอบจะมีคำตอบที่นักเรียนนี้อยู่ปรากฏให้เห็น เช่น ให้นักเรียนเขียนคำแปลหรือเลือกคำแปลคำล้อง ความหมาย หรือรูปภาพให้ตรงกับคำศัพท์ที่ปรากฏ เป็นต้น

2.2 การทดสอบการระลึก (Recall Test) เป็นการวัดว่านักเรียนสามารถจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงไร นักเรียนจะต้องเขียนหรือพูดคำตอบเองได้ไม่มีตัวเลือกให้เห็น เช่น การให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปตอนท้ายชั่วโมง เป็นต้น

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Achievement Tests) เป็นการวัดความรู้คำศัพท์ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอนภาษาในรายวิชาที่นักเรียนได้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเป็นการประเมินว่า นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ได้เรียนไปแล้วหรือยัง และเป็นส่วนที่ช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ก้าวหน้าขึ้น แบบทดสอบที่จะใช้ควรมีลักษณะดังนี้

3.1 ต้องไม่เป็นการทดสอบคำโดด ๆ เนื่องจากการเรียนในแต่ละรายวิชานักเรียนมักจะมีโอกาสได้พบและได้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ

3.2 สามารถให้คะแนนได้ง่าย เช่น แบบทดสอบแบบโคลซ (Cloze Test) หรือจับคู่

3.3 ถ้าเป็นแบบเติมหรือเลือกคำตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

3.4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนสามารถสร้างได้ ไม่ควรรยากหรือมีกระบวนการที่ซับซ้อนเกินไป

3.5 จำนวนข้อในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

สรุปได้ว่า การประเมินความรู้คำศัพท์แบ่งได้ตามชนิดของแบบทดสอบเป็น 3 ชนิด โดยแบบทดสอบแต่ละชนิดมีวัตถุประสงค์ในการวัดความรู้คำศัพท์แตกต่างกันไป แบบทดสอบดังที่กล่าวมานั้น ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ที่ใช้วัดความรู้ในด้านคำศัพท์โดยรวมของนักเรียน แบบทดสอบที่ใช้วัดเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ เป็นการวัดความสามารถในการจำและการระลึกได้ของคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว และ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ ที่ใช้ประเมินความรู้ในด้านคำศัพท์ของนักเรียนในกระบวนวิชาการสอนภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง โครงการหรือแผนการที่จัดทำขึ้นเพื่อทำการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง กรมวิชาการ (2545 : 67) ได้เสนอรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ซึ่งเป็นแผนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผล
7. ข้อเสนอแนะ
8. บันทึกผลหลังการสอน

การที่ครูจะลงมือเขียนแผนการสอนอย่างละเอียด เพื่อเตรียมตัวสอนนั้น จะต้องผ่านการวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อระบุจุดมุ่งหมายเนื้อหาและกิจกรรมในแต่ละวิชา ในภาพรวมทั้งหมด แล้วจัดทำกำหนดการสอนแยกหัวข้อย่อยตามรายครั้ง หรือรายคาบวิชา จากนั้นจึงจะเขียนรายละเอียดของแผนการสอนในแต่ละหัวข้อให้มีความสมบูรณ์ ดังนี้

1. สาระสำคัญ หมายถึง ข้อความหรือเนื้อหาสาระที่สำคัญเป็นหลักการข้อเท็จจริง แนวคิด หรือเป็นแก่นของเนื้อหาสาระทั้งหมดที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความเข้าใจซึ่งมีวิธีเขียนดังนี้

1.1 เขียนตามหัวข้อที่เสนอว่ามุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในลักษณะใดเป็นความหมายสรุปความสำคัญ หรือการนำไปใช้ โดยเขียนอย่างสรุปใช้คำที่มีความหมายเจาะจงแน่นอนกระชับให้ได้ใจความ

1.2 อาจแยกเขียนเป็นข้อ ๆ ในกรณีที่เนื้อหา มีประเด็นแยกออกจากกัน อย่างชัดเจน แต่ไม่ควรจะมีมากข้อ

1.3 การเขียนเริ่มต้นความสำคัญที่สุดของเนื้อหาตามด้วยรายละเอียดลงไปเป็นส่วน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ คือ ความตั้งใจที่มุ่งหวัง หรือคาดหวังที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงหลังจากที่ได้เรียนบทเรียนจบแล้ว

จุดประสงค์ในการสอนที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

2.1 ควรเขียนให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านจิตใจและด้านทักษะ

2.2 ต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ มีลักษณะแน่นอนชัดเจน

2.3 ควรใช้คำที่สื่อความหมายตรงกัน ชัดเจน และรัดกุม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม หมายถึง ข้อความที่บอกให้ทราบว่า เมื่อสิ้นสุดการสอนในหน่วยใดหน่วยหนึ่งแล้วผู้เรียนจะทำอะไรบ้าง โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์และเกณฑ์ที่กำหนดและพฤติกรรมที่แสดงออกสามารถวัดได้ประเมินได้

องค์ประกอบ 3 ส่วน ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้แก่

1. พฤติกรรมที่คาดหวัง หมายถึง การกระทำที่ผู้สอนคาดหวังว่าเมื่อการเรียนการสอนสิ้นสุด ผู้เรียนจะต้องแสดงการกระทำนั้นออกมา

2. เงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ หมายถึง การกำหนดสถานการณ์หรือขอบเขตกิจกรรมบางอย่างให้นักเรียนปฏิบัติหรือดำเนินการ

3. เกณฑ์ หมายถึง ความสามารถขั้นต่ำที่ผู้เรียนจะต้องแสดงพฤติกรรมออกมาหลังจากการเรียนการสอนผ่านไปแล้ว จึงจะถือว่าผู้เรียนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์

3. สารการเรียนรู้ หมายถึง เรื่องที่ใช้สอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

5. สื่อการเรียนการสอน

6. การวัดและประเมินผล

7. ข้อเสนอแนะ

8. บันทึกผลหลังการสอน

1. การเขียนแผนการสอนที่ดี

1. ควรระบุวิชา ชั้น เรื่อง และเวลาที่ใช้สอน

2. ควรเขียนสาระสำคัญของเรื่องที่ใช้สอนแต่ละครั้ง

3. ควรเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพราะจะช่วยให้เตรียมการสอนได้ถูกต้องสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นตอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน ควรสัมพันธ์กับสาระสำคัญและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยยึดหลักการสอนในแต่ละวิชา ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาทักษะภาษาอังกฤษ ย่อมแตกต่างจากขั้นตอนการเรียน คณิตศาสตร์ หรือพลศึกษา กิจกรรมใด ควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียน ได้ฝึกคิดฝึกค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตนเอง

5. สื่อการเรียนการสอนต้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอนว่าการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนนี้ ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนอะไรบ้าง ให้ระบุในหัวข้อสื่อการเรียนการสอน

6. การวัดและประเมินผล ควรรวมเครื่องชี้วัดความสำเร็จ วิธีการวัดและเครื่องมือที่ใช้วัด โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละข้อ

7. ในกรณีที่นำเพลง เกม หนังสือ ฯลฯ มาประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ควรระบุเนื้อหาสาระ รายละเอียดเกี่ยวกับเพลง เกม หนังสือเล่มเล็ก ฯลฯ นั้น ๆ ในภาพผนวก

สรุป แผนการจัดการเรียนรู้ของครูมีหลายรูปแบบ แต่มีองค์ประกอบเหมือนกัน คือ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ข้อเสนอแนะ บันทึกผลหลังจากการสอน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงเป็นหลักในการเรียนการสอน มีขั้นตอนดังนี้

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์ปลายทาง
3. จุดประสงค์นำทาง
4. เนื้อหา
5. กิจกรรมการเรียนการสอน
6. สื่อการเรียนการสอน
7. วิธีวัดผล-ประเมินผล
8. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารการศึกษา
9. บันทึกหลังการสอน

จากตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นผู้วิจัยใช้เพลงเป็นสื่อการเรียนรู้และการเรียนการสอน และใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนฝึกร้องเพลงจากซีดี และเนื้อเพลงที่ครูแจกให้นักเรียน

2. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try – Out) คือ นำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองสอนจริง (Train Run) เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีขั้นตอนดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2540 : 142 – 143)

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการเรียนรู้จะพึงพอใจ ว่าหากแผนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการเรียนรู้นั้นก็มีความดีที่จะนำไปสอนนักเรียน

2. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่น คือ E1/E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่าเมื่อเรียนจบแผนการเรียนรู้แล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองาน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 75/75, 80/80, หรือ 85/85 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 70/70 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งไว้เท่าใดเท่าใดมักจะ ได้ผลเท่านั้น

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ เมื่อพัฒนาแผนการเรียนรู้ขึ้นเป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 การทดลองแบบเดี่ยว (1 : 1) เป็นการนำแผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

3.2 การทดลองแบบกลุ่ม (1 :10) เป็นการนำแผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 6 - 10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

3.3 การทดลองแบบภาคสนาม (1 : 100) เป็นการนำแผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30 - 100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

3. การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หรือ E.I หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งรูปแบบการหาค่าดัชนีประสิทธิผล จะใช้สูตรของ กูดแมน เฟลทเชอร์และชไนเดอร์ (Goodman, Fletcher And Schnider) ดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2546 : 279)

$$E.I. = \frac{P1-P2}{100-P1}$$

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

เมื่อ P1 แทน คะแนนทดสอบก่อนเรียน

P2 แทน คะแนนทดสอบหลังเรียน

หมายถึง จำนวนเศษของ E.I. จะเป็นเศษที่ได้จากการวัด ระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P1) และคะแนนทดสอบหลังเรียน (P2) ซึ่งคะแนนทั้งสองชนิดนี้ จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุดที่ทำได้ (100%) ตัวหารของดัชนี คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P1) และคะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลคือ เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นตัวบอกว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางความเชื่อ เจตคติ และความตั้งใจของผู้เรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงเป็นร้อยละ หาค่าคะแนนสูงที่เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียน ไปลบออกจากคะแนนหลังเรียน ได้เท่าใดนำมาหารด้วยค่าที่ได้จากการทดสอบสูงสุดที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนนทดสอบ โดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ

4. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เกณฑ์ ประสิทธิภาพ (E1 / E2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง E1 / E2 = 80/80 ดังนี้ (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 45)

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E1)คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E1 และ E2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N \times 100} \times 100$$

เมื่อ E₁ แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

$\sum X$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{N \times 100} \times 100$$

เมื่อ E₂ แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน

$\sum X$ แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E1) จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) คือ นักเรียนทั้งหมด ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 คน แต่ละคน ได้คะแนนจากการ

ทดสอบหลังเรียน ถึงร้อยละ 80 (E1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่ม จากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนทำได้ก่อนการเรียน (Pretest) จะขออธิบายเฉพาะตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) ดังนี้ สมมุตินักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่าแตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80 แสดงว่า ความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้ง (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) เท่ากับ $85 - 10 = 75$ ดังนั้น ค่าของ $E2 = (75 / 90) \times 100 =$ ร้อยละ 83.33 ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E2 = 80$)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E2) หมายถึงนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า ข้อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง) กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น (เผชิญ กิจระการ, 2544 : 49 – 50)

ความพึงพอใจในการเรียนรู้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจเป็นคำที่มีความหมายที่หลากหลาย ซึ่งได้แนวคิดจากแต่ละทัศนะตามกรอบความคิดของนักวิชาการ ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534 : 126) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้งานประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นงานที่เกี่ยวกับการให้บริการ ดังนั้นผู้บริหารและผู้บริหารปฏิบัติงานต้องดำเนินการ ให้ผู้มาใช้บริการเกิดความพึงพอใจด้วย

ภิญโญ สาร (2537 : 271-272) กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจว่า
 “... ความพึงพอใจของบุคคลเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่เขาได้รับและในขณะเดียวกันก็
 ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขาคิดว่าจะเกิดกับตัวเขาด้วยและส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ...”

กาญจน์ เรื่องมนตรี (2543 : 1) ให้ความหมาย ความพึงพอใจ ว่าเป็นความรู้สึก
 เช่น ความรู้สึกรัก ความรู้สึก ชอบ ภูมิใจ สุขใจ เต็มที่ ยินดี ประทับใจ เห็นด้วย อันจะมีผลให้
 เกิดความพึงพอใจใน การทำงาน มี การเสียสละ อุทิศแรงกาย แรงใจและสติปัญญาให้แก่งาน
 อย่างแท้จริง

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 42) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของ
 อารมณ์บุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถ
 ตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้น ๆ

อรุณ รัชธรรม (2547 : 228-232) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การสร้างภาวะ
 ทางใจในลักษณะของการกระทำสิ่งใดให้สำเร็จด้วยความเต็มใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
 พฤติกรรมอันเป็นผลมาจากแรงจูงใจ

กิติมา ปรีดีคิลก (2549 : 321-322) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก
 ชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ และได้รับการตอบสนองความ
 ต้องการนั้น

จากความหมายของความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุ
 แห่งความพึงพอใจ จะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจเท่านั้น
 จากความหมายความพึงพอใจ ที่กล่าวไว้สรุปได้ว่า ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกของบุคคลต่อ
 สิ่งต่าง ๆ ในสิ่งที่คิดที่เกิดจากการได้รับตอบสนองในสิ่งที่ตนเองคาดหวังไว้ เป็นไปตามที่
 คาดหวังจนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

เฮอ์เบอร์ก (ประสาท อิศรปริดา. 2547 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Herberg. 1959 : 113
 - 115) ได้ให้รายละเอียดถึงทฤษฎีที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Theory ซึ่ง
 ไว้ถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Theory) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน ซึ่งผลก่อให้เกิด
 ความพึงพอใจในการทำงาน

2. ปัจจัยค่าจูน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงานทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจดังกล่าวข้างต้นนั้นครูผู้สอนนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้โดยที่ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจในการเรียนหนังสือหรือการทำงานนั้นประสบผลสำเร็จ

3. การสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วยการพูดของข้อคำถามที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนคำตอบ ซึ่งนิยมถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงความเห็นของบุคคล ซึ่งแบบสอบถามโดยทั่วไปจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบ 3 ส่วน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 63 - 71)

1. คำชี้แจงในการตอบ ที่ปกของแบบสอบถามจะเป็นคำชี้แจง ซึ่งมีกระบวนถึงจุดประสงค์ในการตอบแบบสอบถาม วิธีการตอบแบบสอบถาม หรือจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยอธิบายลักษณะของแบบสอบถาม วิธีการการตอบแบบสอบถามพร้อมตัวอย่าง
2. สถานภาพส่วนตัวผู้ตอบถาม ส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามจะทำให้ตอบเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว เช่น ชื่อ - สกุล เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ฯลฯ
3. คำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความเห็น เป็นส่วนสุดท้ายและเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องศึกษาเพื่อเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีคุณภาพสูง ควรยึดหลักนี้
  - 3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการถามอะไร
  - 3.2 สร้างคำถามให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และให้ครอบคลุม
  - 3.3 เรียงข้อคำถามตามลำดับ ตามหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้
  - 3.4 ไม่ควรให้ผู้ตอบ ตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบโดยไม่ตั้งใจ
  - 3.5 ให้ผู้ตอบคำถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ควรใช้คำถามแบบปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามแต่กาตอบในแบบสอบถาม
  - 3.6 สร้างคำถามในลักษณะที่ดี กล่าวคือ มีลักษณะดังนี้
    - 3.6.1 ใช้ภาษาที่เด่นชัดเข้าใจง่าย ไม่กำกวม ไม่มีความซ้ำซ้อน
    - 3.6.2 ใช้ข้อความที่สั้นกะทัดรัด ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย

3.6.3 เป็นคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบ โดยคำนึงถึงสติปัญญาระดับ การศึกษาความสนใจของผู้ตอบ

3.6.4 แต่ละข้อคำถามเพียงปัญหาเดียว

3.6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง

3.6.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อก่อนหน้า ไม่รู้เรื่องหรือไม่ สามารถตอบได้

3.6.7 หลีกเลี่ยงคำพูดที่ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อย ๆ เสมอ ๆ รวย ใจฉลาด

3.6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นการนำผู้ตอบให้ตามแนวหนึ่งแนวใด

3.6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบลำบากใจ หรืออึดอัดใจที่จะตอบ

3.6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นที่ดีกว่า

3.6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

3.6.12 คำถามที่ให้เลือกรายข้อความควรมีให้ครอบคลุม กลุ่มตัวอย่าง ทุกคนสามารถเลือกตอบได้จริงตามความคิดเห็นของเรา

บริบทโรงเรียนบ้านกุศแซ่โนนโพธิ์วิทยา

บริบทโรงเรียนบ้านกุศแซ่โนนโพธิ์วิทยาตั้งอยู่หมู่ที่ 12 ตำบลนางามอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้น อนุบาล 1 ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปัจจุบันมีบุคลากรสายบริหาร 1 คน มีบุคลากรสายการสอน 12 คน นักเรียนจำนวน 125 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2557

ชั้น	ห้องเรียน	ปีการศึกษา 2557		รวม	หมายเหตุ
		ชาย	หญิง		
อนุบาล 1	1	5	7	12	
อนุบาล 2	1	7	6	13	
ประถมศึกษาปีที่ 1	1	8	8	16	
ประถมศึกษาปีที่ 2	1	7	10	17	
ประถมศึกษาปีที่ 3	1	8	7	16	
ประถมศึกษาปีที่ 4	1	7	8	15	
ประถมศึกษาปีที่ 5	1	7	11	17	
ประถมศึกษาปีที่ 6	1	9	8	17	
มัธยมศึกษาปีที่ 1	1	0	0	0	
มัธยมศึกษาปีที่ 2	1	0	0	0	
มัธยมศึกษาปีที่ 3	1	4	0	4	
รวม	11	60	65	125	

1. ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากร (อาคาร สถานที่)

- 1.1 อาคารเรียน จำนวน 3 หลัง มีจำนวน 11 ห้องเรียน
- 1.2 อาคารเอนกประสงค์ จำนวน 1 หลัง
- 1.3 ห้องคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 ห้อง
- 1.4 ห้องสมุด จำนวน 1 ห้อง

2. สภาพชุมชนโดยรอบ

สภาพชุมชนโดยรอบบริเวณโรงเรียนเป็นไร่นา หมู่บ้าน 2 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งหมดประมาณ 1,429 คน ผู้ปกครองส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ รับจ้างทั่วไป นับถือศาสนาพุทธ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยทั่วไป คือ บุญมหาชาติ ทอดเทียนโฮม บุญบั้งไฟ บุญจูง บุญออกพรรษา ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เกวรินทร์ สุขเกตุ (2550 : 73) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิเลิศวิทยาลำพูน จังหวัด ลำพูน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมเพลง จำนวน 16 แผน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบทางการพูด และแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 โดยร้อยละ 97 อยู่ในระดับดี ร้อยละ 3 อยู่ในระดับดีมาก หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 โดยร้อยละ 59.68 อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 34.38 อยู่ในระดับดี หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง

คะเนิงนิจ จันท์แก้ว (2550 : 81) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ และไม่มีเพลงประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีเพลงประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ ในด้านวัตถุประสงค์ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อและอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ ด้านวัดและประเมินผล โดยรวม นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จินตนา พรหมเมตตา (2551 : 35-55) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเกมและเพลง มีความมุ่งหมาย (1) เพื่อพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเกมและเพลง ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมและเพลง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน ซึ่งได้มา

โดยการสุ่มแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ แผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเกมและเพลงที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นจำนวน 4 แผน ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า (1) แผนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเกมและเพลงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.33 / 82.67$ (2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.634 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นก่อนเรียนร้อยละ 63.40

ประภัสสร พึ่งอินทร์ (2552 : 89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีจำนวน 5 หน่วย

2. ชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีประสิทธิภาพเท่ากับ $89.49 / 83.24$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างพึงพอใจต่อชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงในภาพรวมมีความพึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อัจฉรีย์ คงอมรสายชล (2552 : 89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่องเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้น ผลการวิจัยพบว่า

1. ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่อง

2. ทักษะด้านการฟัง พูดของนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40) อยู่ในระดับดี

ดาวณา บุญทอง (2553 : 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเขียนตามคำบอกจากเนื้อเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเขียนตามคำบอกจากเนื้อเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.04/86.05 ซึ่งเป็นไปได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเขียนตามคำบอกจากเนื้อเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6492 ซึ่งหมายถึงนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ร้อยละ 64.92

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่ที่ร่วมกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเขียนตามคำบอกจากเนื้อเพลง มีความกระตือรือร้น สนุกสนาน สนใจต่อกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ เพลิดเพลินและเป็นการลดความเครียดให้แก่นักเรียนในการฝึกรวมการเขียนตามคำบอก

สาริณี สุวรรณพันธุ์ (2554 : 69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1. การออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงในแต่ละแผนผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ตามที่กำหนดไว้ โดยร้อยละ 75 ของผู้เรียนออกเสียงได้ในระดับดีมาก และร้อยละ 25 ของผู้เรียนออกเสียงได้ในระดับดี

2. ความรู้ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น หลังจากเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง

3. ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น หลังจากการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง

สุภาวดี ปิยานุฑ (2556 : 99) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.40/80.66

2. นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนในระดับดี

3. นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6036 คิดเป็นร้อยละ 60.36

5. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.32)

2. งานวิจัยต่างประเทศ

กริฟฟี่ (Griffie. 1992 : 246 – A) ได้ทดลองใช้กิจกรรมเพลงกับนักเรียนชาวญี่ปุ่นที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศใน 7 สถาบันทั่วประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ The University Of Pittsburgh English Language Institute In Tokyo, Tokai Junior College, Fuji Electric Company, The Shinryo Corporation, Nisho Iwai Trading Company And Wacker Chemicals East Asia Ltd, The University Of New Hampshire Summer English Programme และโรงเรียน James English School ณ เมืองเซนได (Sendai) ประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นสถาบันที่ Griffie ได้ทดลองใช้กิจกรรมเพลงในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสถาบันแรก Griffie ได้ใช้กิจกรรมเพลงที่ได้รับการวิจัยและทดสอบใช้ในห้องเรียนแล้วหลายกิจกรรม ซึ่งส่วนมากก็เป็นการบูรณาการมาจากหลายแหล่ง และผลการศึกษาดทดลองใช้กิจกรรมเพลงในครั้งนี้ ปรากฏผลสัมฤทธิ์เป็นที่น่าพอใจ และสามารถเป็นแนวทางในการเรียนการสอนและศึกษาวิจัยค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไปได้

ซูซาน (Suzanne. 1993 : 203 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงหรือดนตรี ซึ่งเป็นที่ยอมรับแล้วว่าการศึกษาทักษะภาษาอังกฤษด้วยเพลงในชั้นเรียนจะช่วยส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการเรียนวรรณคดีมีความเกี่ยวข้องกับดนตรีซึ่งนำไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษในเวลาเดียวกันประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีก็เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งยังขาดในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะการมีประสบการณ์ทางด้านดนตรีเป็นสิ่งส่งเสริมในการสอนคำนิยาม การวิจัยนี้สรุปผลว่าดนตรีมีผลต่อการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แซคส์ (Sacks. 2000 : 327-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ, ดนตรี หรือ เพลง ประกอบเป็นยุทธศาสตร์การเรียนการสอนที่ครูผู้สอนใช้พัฒนาทักษะการฟังและพูดให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในประเทศเกาหลี การออกเสียงภาษาอังกฤษจะไม่เหมือนกับสำเนียงการออกเสียงของคนเกาหลี นักเรียนในเกาหลีที่เรียนภาษาอังกฤษต้องเจอกับปัญหา

หลายอย่างในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศในเกาหลีส่วนมากจะเน้นหลักไวยากรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจำนวนมาก สิ่งที่สำคัญที่จะต้องเผยแพร่และกลั่นกรองตามทฤษฎีหลักการสอนภาษาที่สองจึงเป็นหน้าที่ของครูที่สอนที่จะต้องช่วยเหลือผู้เรียนที่ยังไม่เก่งภาษาอังกฤษอย่างไรก็ตามการใช้โปรแกรม Esol สอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์ต่อผู้เรียนผู้วิจัยได้ติดตามวิธีการหรือทฤษฎีการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีเขียนเรียงความเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โดยวิธีการออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ข้อคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษมีว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษควรมีดนตรี หรือ เพลงมาประกอบบ้างพอสมควร จากการศึกษาการวิจัยสรุปผลได้ว่า การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษวิธีธรรมดา กับกลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยเพลง กลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยเพลงจะมีคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ

เครีค (Krech, 2004 : 2180-A) ได้ทำการวิจัยศึกษาค้นคว้าวิธีการจำศัพท์ของนักเรียนโดยใช้เพลง และเปรียบเทียบระหว่างคำศัพท์ที่คัดเลือกมาเฉพาะจากบทเพลงกับคำศัพท์ปกติทั่วไป นักเรียนจะจำแบบใดได้ดีกว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกรด 1 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกคำศัพท์ และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้วิธีการจำคำศัพท์โดยผ่านสื่อเพลงได้อย่างดี และนักเรียนสามารถจำคำศัพท์ที่ดัดแปลงมาจากเพลงได้เร็วกว่าคำศัพท์ปกติ จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงคุณประโยชน์ของกิจกรรมเพลงที่ส่งเสริมผู้เรียนในทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการเขียน ความรู้ด้านคำศัพท์ ความจำ และการรับรู้คำศัพท์โดยผ่านสื่อเพลงได้อย่างดี และนักเรียนสามารถจำคำศัพท์ที่ดัดแปลงมาจากเพลงได้เร็วกว่าคำศัพท์ปกติสรุปได้ว่า จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการพัฒนาทักษะการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ดนตรีหรือเพลงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งดนตรีมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจและพยายามที่จะฝึกฟังและออกเสียงซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีแผนการดำเนินงาน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 17 คน โรงเรียนบ้านกุดแจ้โนนโพธิ์วิทยา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านกุดแจ้โนนโพธิ์วิทยา อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัย One Group Pretest – Posttest Design ซึ่งมีลักษณะของแบบแผนการทดลองดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 63)

ตารางที่ 3 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	การใช้กิจกรรมเพลง	ทดสอบหลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X หมายถึง การทดลองโดยใช้กิจกรรมเพลง

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ชนิด คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการใช้กิจกรรมเพลง จำนวน 16 แผน รวม 16 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ

วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 16 แผน รวม 16 ชั่วโมง โดยก่อนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้
  - 1.1 ศึกษาแนวคิด แนวการสอน หลักสำคัญ ตลอดจนขั้นตอนของการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลงเป็นหลัก ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือรายงานการวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
  - 1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากหนังสือการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐาน ตัวชี้วัด รายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสร้างแผนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเป็นหลักในการเรียนการสอน มีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1.3.1 กำหนดจุดประสงค์ปลายทาง และจุดประสงค์นำทาง โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในหลักสูตรแม่แบบ

1.3.2 กำหนดวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ปลายทาง

1.3.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงเป็นหลัก จำนวน 16 แผน ขั้นตอนการสอนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นก่อนการฟังเพลง (Pre-listening) ผู้สอนหากิจกรรมที่กระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียน และแจกเนื้อเพลงให้แก่ผู้เรียน แนะนำคำศัพท์ ประโยคที่น่าสนใจ โดยฝึกการออกเสียง การสะกด รวมถึงความหมายด้วย

2) ขั้นระหว่างการฟังเพลง (While-listening) ผู้สอนเปิดเพลงให้ผู้เรียนฟัง 1-2 รอบ แล้วให้ผู้เรียนร้องตามเพลง โดยผู้สอนจะมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงด้วยการตั้งคำถาม

3) ขั้นหลังการฟังเพลง (Post-listening) ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่สนทนากัน โดยนำข้อมูลจากเนื้อเพลงมาเป็นแบบในการสนทนา

ในด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ว่าเพลงนั้นเหมาะที่จะนำไปสอนในเนื้อหาอะไร ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงรายละเอียดของตัวชีวิต กิจกรรมเพลง เนื้อหา และคำศัพท์

แผน	ตัวชีวิต	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
1	ตัวชีวิตที่ 1 พุด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชีวิตที่ 3 พุด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับสัตว์ สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. ประโยค คำถาม ประโยค คำตอบเกี่ยวกับ ชื่อสัตว์ 2. การใช้ประโยค I've got..... ใน การบรรยาย ลักษณะของสัตว์ 3.ที่อยู่อาศัยของ สัตว์ 4.Adjectives	Who am I ?	1. คำนาม -Eyes - Ears - Neck - Legs - Leaves - Body - Mouth - Nose - Skin 2. สัตว์ - Lion - Monkey - Giraffe - Rabbit - Elephant - Cheetah - Fox - Bird - Dolphin - Tiger - Zebra - Rhino 3. ที่อยู่ - Sea - Jungle 4. คำวิเศษณ์ ลักษณะ -Nice ขนาด -Long -Small -Big รูปทรง - Sharp สี -White -Blue -Black - Gray - Orange	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
2	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรม ต่าง ๆ ใกล้ตัว 1.ประโยค Past Simple Tense (S + V ₂)	Yesterday	1. คำสรรพนาม - I - His - He - They 2. คำกริยา - Walked - Passed - Stopped - Saw - Walked - Talked - Jumped - Hit - Cried - Called - Played - Went - Slept - Got up - Said 3. คำนาม - Hill - Lion - Tree - Bird - Head - Branch - Monkey - Goodbye	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
3	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับบุคคล สถานที่ และ กิจกรรมต่าง ๆ ใกล้ตัว วัน เวลา ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1.ประโยคบอก เล่าเกี่ยวกับงาน บ้าน	Housework	Activity - The way we wash our clothes - The way we wash our dishes - The way we cook the food - The way we sweep the floor - The way we clean the floor - The way we set the table - The way we clean the yard Day - Monday - Tuesday - Wednesday - Thursday - Friday - Saturday - Sunday Time - Early - Morning	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
4	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยชน์และ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับบุคคล ประโยชน์ที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1.ประโยชน์การ เตือนให้ระวัง อุบัติเหตุ 2. Future Simple Tense	Be Careful!	ประธาน -You กริยาช่วย -Will กริยาแท้ -Burn -Break -Cut -Hit สรรพนามแสดง ความเป็นเจ้าของ -Your นาม -Hand -Leg -Finger -Arm -Head -Be careful!	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
5	ตัวชี้วัดที่ 1 พุด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พุด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ประโยค ที่ใช้ในการพูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมหรือ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว 1. รายชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับอาหาร	Our food	-My -Breakfast -Are -Milk -Crab omelette -Sandwiches -And -Meat -During -Break time -I -Have -Ice cream -Honey -Lunch -Mixed fruit -Iced chocolate -Chicken -Pork -Supper -Salad -Lemonade -Fish -Yoghurt	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
6	ตัวชี้วัดที่ 1 พุด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พุด แสดงความ คิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ กิจกรรมต่าง ๆ ใกล้ตัว ลำดับที่ ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. ขั้นตอนการ ทำอาหาร	Cook – clab omelette	ลำดับที่ - First - Second - Third - Fourth - Fifth - Then - Next - Last กริยา - Crack - Beat - Put in - Mix - Wait - Pour - Cook - Turn - Look - Come กริยาวิเศษณ์ - Lightly คุณศัพท์ - Hot	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
6	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ กิจกรรมต่าง ๆ ใกล้ตัว ลำดับที่ ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. ขั้นตอนการ ทำอาหาร	Cook – clab omelette	นาม - Eggs - Bowl - Minced crap - Spring onion - Fish sauce - Pan - Stove - Vegetable - Oil - Plate - Coriander - leaves	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
7	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ประโยค ที่ใช้ในการพูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมหรือ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว 1. บทสนทนา เกี่ยวกับการซื้อ สินค้า	Go to market	- Go - Market - With - Me - Have - Got - Any - Beef - Yes - We - How much - One Hundred Fifty - Baht - One hundred - kilo - Can - Here you are - One - Thank you - Please - Pork - Haven't - Sorry - Tomato	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
8	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ประโยค ที่ใช้ในการพูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมหรือ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว 1. การซื้อสัต วเลี้ยง	How much	- How much - Is - That - Doggy - In - Window - Waggly tail - Sale - Don't - Want - Kitty - Parrot - Talks - Bowl - Little fish - Tree - Goldfish - Walk	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
9	ตัวชี้วัดที่ 1 พุด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พุด แสดงความ คิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. ประโยชน์ของ น้ำ	With water, we can...	- With - Water - We - Can - Brush - Our - Teeth - Clean - Car - Go - Fishing - Travelling - Wash vegetables - Wash clothes - Grow rice - Grow tomatos - Take a shower - Flust the toilet	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
10	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. การ ใช้ Culd you take me to ....?	Could you take me to ..... ?	- Could - You - Take - Me - Home - Please - Sorry - I'm - Busy - School - Yes - Of course - To - Market - Zoo - Zea - Hospital - Policeman. - Help	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
11	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ใกล้ตัว ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. รายชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับ ร้านอาหาร	At the restaurant	- We - Are - Eating out - What - Restaurant - Would - Like - To go - Have - For - Lunch - Japanese food - Japanese restaurant - Tempura - Sushi rice - Chinese food - Chinese restaurant - Dumping - Roast Duck - Baozi - Italian food - Italian restaurant	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
11	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ใกล้ตัว ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. รายชื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับ ร้านอาหาร	At the restaurant	- Pizza - Macaroni - Thai food - Thai restaurant - Pad Thai - Green Curry - Rice - Tom Yom Kung - Muslim food - European food - Fried Chicken - Fish and chips - Chicken Sa-teh - Ox tail Soup - Just Water - Milk - Orang juice - Coke	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
12	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สถานที่ และกิจกรรม ต่าง ๆ ใกล้ตัว ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. การเดินทาง ไป แต่ละประเทศ ด้วยยานพาหนะ	Guess!	- Guess! - Which - Country - Am I? - From - The city - Of Bangkok - Which - Country - The USA - Japan - New Zealand - Malaysia - Myanmar - Or - Singapore - You - Can - Go - There - By car - By coach - By ship - By plane - By train	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
13	ตัวชี้วัดที่ 1 พุด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พุด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับบุคคล สถานที่ และ กิจกรรมต่าง ๆ ใกล้ตัว ประโยค ที่ใช้ในการพูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมหรือ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว 1.การทำกิจกรรม งานวันเกิด	birthday party	<ul style="list-style-type: none"> - Let's - Prepare - Our - House - For - Birthday - Party - Write - Cards - Clean - Flowers - In - Vase - Cook some food - Make some juice - Set - Table - What - Present - Bring - Her - Doll - Alarm clock - Camera - Watch - Toy 	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
14	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ประโยค ที่ใช้ในการพูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมหรือ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว 1. เครื่องดื่มและ ของหวาน	What would you like?	- What - Would - You - Like - Drink - Fruit punch - Please - Green tea - Anything else? - Yes - Lemonade - And - Milkshake - Strawberry juice - Water - Eat - Cupcake - Donuts - Cake - Popcorn - Pizza - Fried chicken - Barbecue - Chip	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
15	ตัวชี้วัดที่ 1 พุด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พุด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับฤดูกาล สภาพดินฟ้า อากาศ ความรู้สึก ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1.ถาม-ตอบ เกี่ยวกับสภาพ อากาศและ อุณหภูมิ	Weather and temperature	- Weather - Temperature - Thirty - Degrees Celsius - How - Is - Today - Sunny - Cloudy - Windy - Foggy - Stormy - Snowy - What - Shall - We - Will - Go - To - Sea - Cool - Hot - Wet - Clear - Cold	1

แผน	ตัวชี้วัด	เนื้อหา	เพลง	คำศัพท์	ชั่วโมง
16	ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/ เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ ตัว ตัวชี้วัดที่ 3 พูด แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ ใกล้ ตัว	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ประโยคและ ข้อความที่ใช้ใน การให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ฤดูกาล สภาพดินฟ้า อากาศ ความรู้สึก ประโยคที่ใช้ใน การพูดแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม หรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว 1. การแต่งกายที่ ใช้ในฤดูกาล ต่าง ๆ	What do you wear?	- What - Do - You - Wear - In - Different - Seasons - Rainy - I - My - Raincoat - Summer - Tank top - And - Shorts - Cold - Scarf - Gloves - Hot - Cap - T – shirt - Sweater - Sunglasses - Boots - Socks	1

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วนำแผนการจัดการ

เรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ของ สารสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สารการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผน ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.4.1 นางสาวสุเพ็ญพร นิลชัย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและเนื้อหา วุฒิทางการศึกษา ค.ม. นิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน บ้านพันขวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3

1.4.2 นายบุญมี เกตุคำ วุฒิทางการศึกษา กศ.ม. บริหารการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดแซ่โนนโพธิ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3

1.4.3 นางสาวมยุรี เหมโส วุฒิทางการ ค.ม. หลักสูตรและการสอน ครู ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านขาวสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3

1.4.4 นางสาวนันทน์ภัส คำผา ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล วุฒิการศึกษา กศ.ม. การวัดผลการศึกษา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1

1.4.5 นางสาวกรวไล พลฤษชาติ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา วุฒิการศึกษา กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเมืองร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1

1.5 นำคะแนนที่ได้มาหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ได้ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น $\bar{X}$ โดยรวมเท่ากับ 4.45 แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผลคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 163)

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การตัดสิน คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ที่ระดับเหมาะสมในระดับมากขึ้นไป ซึ่งจากการนำ

ค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบเกณฑ์ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านน้ำเที่ยงนาเรียง อำเภอเสถภูมิ จังหวัด ร้อยเอ็ด ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งบันทึกอุปสรรคและปัญหา ระหว่างเรียน

1.7 นำอุปสรรคและปัญหามาทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว จัดพิมพ์เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ก่อนนำไปใช้จริงกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และคู่มือการจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เทคนิคการเขียนข้อสอบ วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือการวัดและประเมินผลของ (สมนึก ภัททิยานี. 2546 : 32) และการวิจัยเบื้องต้นของ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนข้อสอบกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

จุดประสงค์	จำนวนแบบทดสอบ ที่สร้างขึ้น	จำนวนแบบทดสอบ ที่ใช้จริง
1. คำศัพท์เรื่องสัตว์	4	3
2. คำศัพท์กริยาช่อง 2 (Past Simple)	3	2
3. คำศัพท์เกี่ยวกับงานบ้าน	3	2
4. คำศัพท์การเตือนให้ระวังอุบัติเหตุ	3	2
5. คำศัพท์รายชื่ออาหาร	4	3
6. คำศัพท์วิธีการทำอาหาร	3	2
7. คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อ – ขาย	3	2
8. คำศัพท์เกี่ยวกับการซื้อสัตว์เลี้ยง	3	2
9. คำศัพท์ประโยชน์ของน้ำ	4	3
10. คำศัพท์เกี่ยวกับการไปส่งยัง สถานที่ต่าง ๆ	3	2
11. คำศัพท์รายชื่ออาหาร	3	2
12. คำศัพท์ยานพาหนะ	2	2
13. คำศัพท์กิจกรรมงานวันเกิด	4	3
14. คำศัพท์เครื่องดื่มและของหวาน	5	4
15. คำศัพท์สภาพอากาศและอุณหภูมิ	3	2
16. คำศัพท์การแต่งกายที่ใช้ในฤดูกาล ต่าง ๆ	5	4
รวม	55	40

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 55 ข้อ (ต้องการใช้จริง 40 ข้อ)

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมาเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของ ภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 225) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์
 ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์
 ให้คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์

2.7 ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินความสอดคล้องมาคำนวณค่า IOC โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 167) ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านน้ำเที่ยงนาเรียง ตำบลนางาม อำเภอเสลภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 แล้วนำมาตรวจและให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.9 นำกระดาษคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยวิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 90) แล้วคัดข้อสอบที่มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 จำนวน 40 ข้อ

2.10 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ จำนวน 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยวิธี Lovett (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

2.11 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริง เพื่อนำไปทดลองคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจและวิธีการสร้างแบบประเมิน จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 164 – 165) และแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับ โดย

กำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์แปรผลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ยอมรับได้ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

3.3 สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้วและทำการปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจพิจารณาแก้ไขความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์

3.5 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และความสอดคล้องเหมาะสมของข้อคำถามกับบทนิยามประเด็นที่สอบถาม

3.6 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจตรงกับข้อคำถามกับบทนิยามประเด็นที่สอบถาม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจตรงกับข้อคำถามกับบทนิยามประเด็นที่สอบถาม

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามความพึงพอใจไม่ตรงกับข้อคำถามกับบทนิยามประเด็นที่สอบถาม

3.7 ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินความสอดคล้องมาคำนวณค่า IOC โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 (สมนึก กัทฑิยธนี. 2546 : 167) ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00

3.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ (Pre - test) ใ้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้ก่อน

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้น ดำเนินการวิจัย เป็น เวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

3. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากนักเรียนเรียนจบแผนที่ 16

4. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (Post – test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ (E_1/E_2)
2. วิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง ใช้สถิติทดสอบสมมติฐาน $t - test$ (Dependent Samples)
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1.1 หาค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตร หาค่าเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

สูตร หาค่าร้อยละ (Percentage) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 :

73)

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539

: 73)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - X(\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนกำลังสองของนักเรียนแต่ละคน

N แทน จำนวนนักเรียน

X แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละ

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

2.1 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ ใช้สูตร E_1/E_2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ของ เพรซิญ กิจระการ (2544 : 100)

$$\text{สูตรที่ 1 } E_1 = \left[\frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \right] \times 100$$

E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นร้อยละ

$\sum x$ หมายถึง คะแนนรวมของกิจกรรมหรืองานทุกชิ้นที่ได้ถูกต้อง

A หมายถึง คะแนนเต็มของกิจกรรมหรืองานทุกชิ้นที่ได้ถูกต้อง
N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2 } E_2 = \left[\frac{\sum f}{\frac{N}{B}} \right] \times 100$$

E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นร้อยละ
 $\sum f$ หมายถึง คะแนนรวมของผลสอบหลังเรียน
B หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

2.2 เพื่อดูผลการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้
ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ T-Test แบบ
Dependent Sample

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับการวิกฤติเพื่อทราบความมี
นัยสำคัญ
D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการใช้
กิจกรรมเพลง
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการใช้
กิจกรรมเพลงแต่ละตัวยกกำลังสอง
n แทน จำนวนคู่ของคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดลอง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลผลิต
T	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนา
ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและ
หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม
เพลง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถทางการ
พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตาม
เกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) ปรากฏดัง
ตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ประสิทธิภาพของขบวนการ (E₁) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) การจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5				
	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการพูด ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการพูด ภาษาอังกฤษ (20)	ทดสอบคำศัพท์ (10)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการพูด ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการพูด ภาษาอังกฤษ (20)	ทดสอบคำศัพท์ (10)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการพูด ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)
1	6	9	4	7	9	6	4	8	11	4	6	11	6	4	8	11	4
2	10	18	5	10	19	10	5	10	20	5	10	18	9	5	9	20	5
3	10	16	4	10	15	8	4	8	16	4	8	16	7	4	8	16	4
4	10	16	4	10	17	8	5	8	17	5	8	17	7	5	8	17	5
5	7	16	4	7	16	8	4	7	17	4	8	17	9	4	8	16	4
6	10	16	4	10	17	8	5	8	18	5	8	18	8	5	8	18	5
7	8	15	4	9	16	7	4	8	17	5	8	16	8	5	8	17	5
8	6	9	4	7	11	6	4	6	13	4	8	11	5	4	8	13	4

เลขที่	แผนที่ 1			แผนที่ 2				แผนที่ 3			แผนที่ 4				แผนที่ 5		
	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)
9	8	15	4	8	16	8	5	8	17	5	8	14	7	4	8	15	4
10	8	15	4	8	16	8	5	8	17	5	8	14	8	4	8	15	4
11	8	14	4	7	15	8	4	8	17	5	8	17	8	4	8	17	5
12	8	14	4	8	16	8	4	8	17	5	8	15	7	4	8	17	5
13	10	15	4	8	15	8	4	8	16	4	9	15	8	4	7	16	4
14	10	18	5	10	18	10	5	10	20	5	9	18	9	5	8	20	5
15	10	16	5	8	17	7	5	10	17	5	8	16	8	4	8	17	5
16	10	18	5	10	19	10	5	10	20	5	10	18	10	5	9	20	5
17	8	15	4	5	14	8	4	8	16	4	8	16	8	4	8	17	5

เลขที่	แผนที่ 6				แผนที่ 7				แผนที่ 8				แผนที่ 9				แผนที่ 10			
	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ทดสอบค่าตัว (10)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ทดสอบค่าตัว (10)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ทดสอบค่าตัว (10)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ทดสอบค่าตัว (10)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ทดสอบค่าตัว (10)	พหุกรรม (5)
1	6	11	6	4	7	13	4	4	7	13	6	4	8	13	4	4	8	12	6	4
2	10	20	10	5	10	20	5	5	10	20	9	5	9	20	5	5	10	20	9	5
3	8	17	8	4	7	18	4	4	8	17	8	4	8	17	4	5	9	17	8	5
4	8	17	8	4	7	18	5	5	8	17	8	5	9	20	5	5	9	18	8	5
5	8	16	9	4	7	16	4	4	8	16	7	4	8	17	5	5	9	17	7	5
6	10	18	8	5	10	18	5	5	9	18	8	5	9	20	5	5	9	18	9	5
7	8	16	8	5	8	17	5	5	9	17	8	5	9	18	5	5	8	17	8	5
8	8	11	7	4	6	13	4	4	7	13	6	4	9	13	4	4	7	13	6	4

เลขที่	แผนที่ 6				แผนที่ 7				แผนที่ 8				แผนที่ 9				แผนที่ 10												
	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ภาษาอังกฤษ (20)	ทัศนศึกษา (10)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ภาษาอังกฤษ (20)	ทัศนศึกษา (10)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ภาษาอังกฤษ (20)	ทัศนศึกษา (10)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ภาษาอังกฤษ (20)	ทัศนศึกษา (10)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ภาษาอังกฤษ (20)	ทัศนศึกษา (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ภาษาอังกฤษ (20)	ทัศนศึกษา (10)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ภาษาอังกฤษ (20)	ทัศนศึกษา (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ (20)	ภาษาอังกฤษ (20)
9	8	14	14	7	8	16	16	4	8	16	16	7	4	9	17	17	4	9	17	17	5	8	14	8	14	14	7	7	4
10	9	15	8	8	10	18	5	7	7	16	16	7	4	9	18	18	4	9	18	18	5	8	18	8	18	18	7	7	5
11	8	15	7	7	7	17	4	7	7	17	17	7	4	8	17	17	4	8	17	17	5	8	14	8	14	7	7	4	4
12	8	16	7	7	8	16	4	8	8	16	17	8	5	8	17	17	5	8	18	18	5	8	15	8	15	9	9	4	4
13	9	15	7	7	9	14	5	8	9	14	15	7	5	9	17	17	5	9	17	17	5	9	14	9	14	7	7	4	4
14	10	20	9	5	8	20	5	9	9	20	18	9	5	9	20	20	5	9	20	20	5	9	18	9	18	9	9	5	5
15	8	16	8	5	7	16	5	8	8	16	16	8	5	9	17	17	5	9	17	17	5	8	17	8	17	8	8	5	5
16	10	20	10	5	10	20	5	9	9	20	20	9	5	9	20	20	5	9	20	20	5	10	20	10	20	9	9	5	5
17	8	18	7	5	7	17	4	8	8	17	16	8	4	8	16	16	5	8	17	17	5	8	16	8	17	7	7	5	5

เลข	แผนที่ 11			แผนที่ 12				แผนที่ 13			แผนที่ 14				แผนที่ 15		
	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)
1	7	11	4	6	11	4	4	7	11	4	7	13	6	7	11	4	
2	10	19	5	10	20	5	5	10	20	5	10	20	10	10	20	5	
3	8	16	5	7	17	5	5	8	16	5	8	17	7	8	15	4	
4	9	18	4	8	18	5	5	10	18	5	10	18	8	10	17	5	
5	8	16	4	7	17	4	4	9	17	5	9	17	9	9	17	5	
6	10	18	5	9	18	5	5	10	18	5	10	18	9	10	16	5	
7	8	17	5	8	18	5	5	8	17	5	8	18	7	9	17	5	
8	7	11	4	6	11	4	4	7	13	4	7	13	6	7	11	4	

เลขที่	แผนกที่ 11			แผนกที่ 12			แผนกที่ 13			แผนกที่ 14			แผนกที่ 15		
	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)	Worksheet (10)	กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (20)	พหุกรรม (5)
9	8	14	4	7	14	5	8	15	5	8	16	5	8	15	4
10	8	16	4	8	17	4	9	17	5	9	18	5	9	16	5
11	8	14	4	7	14	4	8	15	5	8	16	5	8	15	4
12	8	16	5	8	16	4	9	16	5	9	18	5	8	15	4
13	8	14	5	7	14	4	8	15	5	8	16	5	8	14	4
14	9	18	5	10	20	5	10	20	5	10	20	5	9	20	5
15	8	17	5	8	17	5	9	17	5	9	18	5	9	16	5
16	10	19	5	10	20	5	10	20	5	10	20	5	10	20	5
17	7	16	4	8	17	5	9	17	5	8	18	5	8	16	5

เลขที่	แผนที่ 16				รวม คะแนน 640)	คะแนนก่อน เรียน (40)	คะแนน หลังเรียน (40)
	Worksheets (10)	กิจกรรม พัฒนาการ พูด ภาษาอังกฤษ (20)	ทดสอบ คำศัพท์ (10)	พฤติกรรม (5)			
1	7	11	5	4	403	21	30
2	10	18	9	5	626	27	37
3	8	16	8	5	527	25	33
4	10	17	9	5	564	24	33
5	9	16	7	5	525	25	34
6	10	17	8	5	580	25	34
7	9	16	8	5	543	23	32
8	7	12	6	4	429	21	30
9	8	15	8	5	501	23	32
10	9	16	8	5	532	22	32
11	8	15	8	5	503	24	32
12	9	15	7	5	522	24	33
13	8	14	8	5	503	23	31
14	10	18	8	5	610	26	36
15	9	16	9	5	542	25	34
16	10	19	9	5	627	27	37
17	9	16	7	5	523	23	32
รวม	2,290	4,446	1,064	1,257	9,157	408	562
$\bar{x}$	8.41	16.33	7.82	4.61	532.94	24.00	33.06
S.D.	1.0664	2.37	1.14	0.4859	60.01	1.80	2.11
(%)	84.1	81.65	78.2	92.2	83.27	60.00	82.65
ค่าประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂) โดยเฉลี่ย เท่ากับ 83.27/82.65							

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ เท่ากับ 9,157 คิดเป็นร้อยละ 83.27 แสดงว่ามีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 83.27 และนักเรียนได้คะแนนรวมเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เท่ากับ 562 คิดเป็นร้อยละ 82.65 แสดงว่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.65 ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ จึงมีประสิทธิภาพ 83.27/82.65 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงมาวิเคราะห์ ปรากฏผลดังตารางที่ 7

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 7 คะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง ในแต่ละแผน จำนวน 16 แผน แผนละ 20 คะแนน

เลขที่	แผนที่ 1 (20)	แผนที่ 2 (20)	แผนที่ 3 (20)	แผนที่ 4 (20)	แผนที่ 5 (20)	แผนที่ 6 (20)	แผนที่ 7 (20)	แผนที่ 8 (20)	แผนที่ 9 (20)	แผนที่ 10 (20)	แผนที่ 11 (20)
1	9	9	11	11	11	11	13	13	13	12	11
2	18	19	20	18	20	20	20	20	20	20	19
3	16	15	16	16	16	17	18	17	17	17	16
4	16	17	17	17	17	17	18	17	20	18	18
5	16	16	17	17	16	16	16	16	17	17	16
6	16	17	18	18	18	18	18	18	20	18	18
7	15	16	17	16	17	16	17	17	18	17	17
8	9	11	13	11	13	11	13	13	13	13	11
9	15	16	17	14	15	14	16	16	17	17	14
10	15	16	17	14	15	15	18	16	18	18	16
11	14	15	17	17	17	15	17	17	17	14	14
12	14	16	17	15	17	16	16	17	18	15	16

เลขที่	แผนผังที่ 1 (20)	แผนผังที่ 2 (20)	แผนผังที่ 3 (20)	แผนผังที่ 4 (20)	แผนผังที่ 5 (20)	แผนผังที่ 6 (20)	แผนผังที่ 7 (20)	แผนผังที่ 8 (20)	แผนผังที่ 9 (20)	แผนผังที่ 10 (20)	แผนผังที่ 11 (20)
13	15	15	16	15	16	15	14	15	17	14	14
14	18	18	20	18	20	20	20	18	20	18	18
15	16	17	17	16	17	16	16	16	17	17	17
16	18	19	20	18	20	20	20	20	20	20	19
17	15	14	16	16	17	18	17	16	17	18	16
รวม	255	266	286	267	282	275	287	282	298	280	271
$\bar{X}$	15	15.6	16.8	15.7	16.6	16.2	16.9	16.6	17.5	16.47	15.94
S.D.	2.76	2.58	2.27	2.21	2.35	2.67	2.18	1.91	2.15	2.29	2.42
(%)	75.00	78.00	84.00	78.50	83.00	81.00	84.50	83.00	88.75	82.35	79.7

เลขที่	แผนที่ 12 (20)	แผนที่ 13 (20)	แผนที่ 14 (20)	แผนที่ 15 (20)	แผนที่ 16 (20)	รวม (320)	(%)	ระดับคุณภาพ
1	11	11	13	11	11	181	56.56	ผ่าน
2	20	20	20	20	18	312	97.5	ดีมาก
3	17	16	17	15	16	262	81.87	ดีมาก
4	18	18	18	17	17	280	87.5	ดีมาก
5	17	17	17	17	16	264	82.5	ดีมาก
6	18	18	18	16	17	284	88.75	ดีมาก
7	18	17	18	17	16	269	84.06	ดีมาก
8	11	13	13	11	12	191	60	พอใช้
9	14	15	16	15	15	246	76.87	ดี
10	17	17	18	16	16	263	82.18	ดีมาก
11	14	15	16	15	15	249	77.81	ดี
12	16	16	18	15	15	257	80.31	ดีมาก
13	14	15	16	14	14	239	74.68	ดี

เลขที่	แผนที่ 12 (20)	แผนที่ 13 (20)	แผนที่ 14 (20)	แผนที่ 15 (20)	แผนที่ 16 (20)	รวม (320)	(%)	ระดับคุณภาพ
14	20	20	20	20	18	306	95.62	ดีมาก
15	17	17	18	16	16	266	83.12	ดีมาก
16	20	20	20	20	19	313	97.81	ดีมาก
17	17	17	18	16	16	264	82.5	ดีมาก
รวม	279	282	292	271	268	4,446		
$\bar{X}$	16.41	16.58	17.29	15.9	15.7	261.5		
S.D.	2.79	2.40	2.05	2.61	2.02	35.79		
(%)	82.05	82.9	86.45	79.5	78.5	81.56		ดีมาก

จากตารางที่ 7 ค่าความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงในแต่ละแผน นักเรียนจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 70.58 อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก นักเรียนจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.64 อยู่ในเกณฑ์ดี นักเรียนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ นักเรียนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 อยู่ในเกณฑ์ผ่าน และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรู้ด้านคำศัพท์ของ นักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรู้ด้าน คำศัพท์ก่อนกับหลังการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยใช้ กิจกรรมเพลงมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้สถิติทดสอบ t -test Dependent Samples ซึ่งผลการ วิเคราะห์ ข้อมูล ปราบกฏดังแสดงในตารางที่ 7

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 8 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน – หลังเรียน ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (40)	คะแนนหลังเรียน (40)	ผลต่าง (D)	(D ²)
1	21	30	9	81
2	27	37	10	100
3	25	33	8	64
4	24	33	9	81
5	25	34	9	81
6	25	34	9	81
7	23	32	9	81
8	21	30	9	81
9	23	32	9	81
10	22	32	10	100
11	24	32	8	64
12	24	33	9	81
13	23	31	8	64
14	26	36	10	100
15	25	34	9	81
16	27	37	10	100
17	23	32	9	81
รวม	408	562	154	1,402
$\bar{X}$	24	33.06	9.06	
S.D.	1.8	2.11		

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน เท่ากับ 24 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.8 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 33.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.11

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนกับหลัง การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียน โดยใช้ กิจกรรมเพลง

คะแนน	ค่าสถิติ							
	N	$\bar{X}$	S.D.	ค่าเฉลี่ย ของ ผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ย ผลต่าง	Df	T	Sig
คะแนนก่อนเรียน	17	24	1.803	9.06	0.659	16	56.707	.000
คะแนนหลังเรียน	17	33.06	2.106				*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ กิจกรรมเพลงมีทักษะความรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม เพลงวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงในการพัฒนาความสามารถ ทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการ วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน แล้วนำผลมาหาค่าความ พึงพอใจของนักเรียนตามแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 10 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงในการพัฒนา
ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	รูปภาพมีสีสันสวยงามและเหมาะกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
2	ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	4.21	0.41	มาก
3	กิจกรรมในเพลงมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.37	0.47	มาก
4	คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน	4.53	0.51	มากที่สุด
5	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5	4.75	0.59	มากที่สุด
6	เนื้อหาเพลงมีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.65	0.49	มากที่สุด
7	เนื้อหาในเพลงสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.24	0.44	มาก
8	การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละเพลงมีความเหมาะสม	4.41	0.51	มาก
9	กิจกรรมในเพลงช่วยให้นักเรียนมีความรู้และความ เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ได้ดีขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
10	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนด้วยเพลง	4.76	0.44	มากที่สุด
11	เพลงช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียน สนใจเรียนมากขึ้น	4.60	0.49	มากที่สุด
12	กิจกรรมเพลงช่วยให้นักเรียนทำงานหรือทำกิจกรรม ต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน	4.47	0.62	มาก
13	หลังจากเรียน โดยใช้เพลงแล้วนักเรียนมี ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ คำศัพท์	4.82	0.39	มากที่สุด
14	โดยภาพรวมของเพลงช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ ทางด้านภาษาที่ดีขึ้น	4.94	0.24	มากที่สุด
	รวม	4.61	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเพลง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 9 ข้อ และระดับมาก 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1) รูปภาพและสีสันสวยงามและเหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.00) 2) โดยภาพรวมของเพลงช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษา ดีขึ้น ($\bar{x} = 4.94$, S.D. = 0.24) 3) หลังจากเรียน โดยใช้เพลงแล้วนักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ ($\bar{x} = 4.82$, S.D. = 0.39)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลง
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.27 / 82.65 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.56

3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.15)

อภิปรายผล

การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.27 / 82.65 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 หมายความว่าผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากกระบวนการจากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 16 แผน มีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 83.27 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการเรียน มีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 82.65 ซึ่งแสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างมีระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หนึ่งคือแบบเรียนภาษาอังกฤษ คู่มือภาษาอังกฤษ และหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง กำหนดรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงสาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ แนวการจัดการกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมเพลง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รับการตรวจสอบคุณภาพ และความเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ผ่านการประเมินการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจพิจารณาแก้ไขให้ถูกต้อง ทั้งด้านเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ช่วยให้มีคามมั่นใจในตนเองมากขึ้น ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างเรียบร้อยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว

ชวลิต ชูกำแพง (2551 ข : 95) รวมทั้งได้ผ่านการ Try - Out กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบหาความเหมาะสมของเวลากิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การตั้งคำถามเพื่อ

ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิจัยกับกลุ่มเป้าหมาย ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับการวิจัยของประภัสสร พึ่งอินทร์ (2552 : 89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุด การเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.49 / 83.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 คาวานภา บุญทอง (2553 : 74) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเขียนตามคำบอกจาก เนื้อเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเขียนตามคำบอกจากเนื้อเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.04/86.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สุภาวดี ปิยานุกูล (2556 : 69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ และ ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 83.40/80.66

2. ผู้เรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลงมีความสามารถทางการพูด ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เฉลี่ยร้อยละ 81.56 ทั้งนี้มีสาเหตุหลายประการที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เนื่องจาก กิจกรรมเพลงมีความหลากหลาย และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมโดยใช้เพลง เป็นหลักนี้ได้คำนึงถึงระดับความรู้ภาษาอังกฤษและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเริ่ม จากเรื่องใกล้ตัวและเป็นบทเพลงที่มีคำศัพท์ง่าย ๆ มีโครงสร้างประโยคที่ไม่ซับซ้อนก่อน แล้ว จึงค่อย ๆ ขยายเป็นเรื่องที่กว้างขึ้น บทเพลงจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ลักษณะของสัตว์ การ เตือน การขอร้อง ชื่ออาหาร สภาพอากาศ การใช้ชีวิตประจำวัน และกิจวัตรประจำวัน ซึ่งเป็นเรื่อง que ผู้เรียนสามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับทฤษฎีพหุปัญญาของ Gardner ที่ตั้งเอาความสามารถทางดนตรีที่มีอยู่ในตัวของทุกคนออกมาแสดง และในการทำกิจกรรม เพลงนั้น ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ฟังเพลง ร้องเพลง ทำท่าประกอบ ทำแบบฝึกหัด วาดรูป ประกอบเพลง สนทนาได้ตอบกับเพื่อนผู้สอนจะคอยทำหน้าที่คอยช่วยเหลือชี้แนะให้กำลังใจ ผู้เรียนแต่ละคน

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมเพลงที่ใช้สอนนั้นนอกจากจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาส แสดงออกทางการพูดแล้ว ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ในส่วนของบรรยากาศในชั้นเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนอยากที่จะแสดงออกโดยธรรมชาติของเพลงจะทำให้ผู้ฟังรู้สึกผ่อนคลาย สนุกไปกับจังหวะดนตรี สอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อของ Berlo ที่กล่าวถึงการสื่อสารไว้ว่า สารที่ผู้ส่งสารสื่อไปถึงผู้รับ ที่มีลักษณะไม่เครียด รู้สึกผ่อนคลายนั้นทำให้ผู้รับสารนั้นเกิดความรู้สึกที่ดี เต็มใจที่จะรับสารนั้น นอกจากนี้บทบาทของครูก็มีส่วนช่วยสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนและเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างเท่าเทียมกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามถึงปัญหา และคอยกระตุ้นผู้เรียนให้ มุ่งความสนใจในเนื้อหา เพราะกลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้ที่มีความสนใจในช่วงเวลาสั้น ๆ ซึ่ง กัลยา ไตรศรีศิลป์ (2542 : 75) ได้กล่าวถึงความสำคัญของครูผู้สอนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรม ในด้านสื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ เข้าใจผู้เรียน เกิดแรงจูงใจที่จะเรียน ไม่เงินอายุเวลาพูด มีความมั่นใจในการสนทนาโต้ตอบมากขึ้น เพราะในการเรียนการสอนแต่ละแผนผู้สอนจะใช้สื่อประกอบในแต่ละแผนเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการฝึกพูด จึงทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อเวลาพูด

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลง สูงกว่าก่อน ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมเพลงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเพลงมีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้วิเคราะห์เนื้อหาจากเพลงที่อยู่ในแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเพลง ได้มีความคุ้นเคยกับเนื้อหาของเพลง จากการเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ โดยในแต่ละเพลงนักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ ความหมายมีการถามตอบเพื่อให้เข้าใจความหมายอย่างแท้จริง การฝึกสะกดคำ และในการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงนั้น นักเรียนได้ร้องเพลง โดยดูจากเอกสารที่ผู้วิจัยแจกให้คนละแผ่น โดยผู้วิจัยได้พานักเรียนอ่านเนื้อเพลง และแปลความหมายก่อน เพื่อให้ นักเรียนสามารถร้องเพลงตามซีดีที่ผู้วิจัยเปิดให้นักเรียนร้องตาม 2 รอบได้ ทำให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนาน มีความสนใจ ใส่ใจ และมีความกระตือรือร้นในการเรียน ช่วยให้จดจำคำศัพท์ และรู้ความหมายของเพลงแต่ละเพลงเป็นอย่างดี และนักเรียนยังมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนเป็นอย่างมาก ได้ชี้แนะเพื่อนได้พูดคุยกันเกี่ยวกับเนื้อเพลง ครูผู้สอนช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นกันเอง ทำให้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นักเรียนกล้าถามในส่วนที่ไม่เข้าใจ และเมื่อฟังเพลงและร้องเพลงตามแผ่นซีดีเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ถามเกี่ยวกับคำศัพท์และความหมายในเพลงเพื่อวัดความรู้ของนักเรียนในช่วงของการเรียนเป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนมีความรู้คำศัพท์และความหมายอย่างแท้จริง และช่วยให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินกับคำศัพท์และความหมายมากยิ่งขึ้น และในWorksheet ที่ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกทำยังมีรูปภาพน่าดึงดูดใจ สีสดใสสวยงาม ช่วยให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น นักเรียนเกิดความสนใจในการจดจำคำศัพท์ โดยนักเรียนจะดูรูปภาพและคำศัพท์อย่างเชื่อมโยงกัน และเมื่อผู้วิจัยทดลองให้นักเรียนดูเพียงรูปภาพก็สามารถบอกได้ว่าคืออะไร และที่สำคัญนักเรียนสามารถอ่านประโยคด้วยการจดจำคำศัพท์และสามารถแปลความหมายได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับการวิจัยของคะเน็งนิจ จันทรแก้ว (2550 : 81) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ และไม่มีเพลงประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่มีเพลงประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุภาวดี ปิยานุกูล (2556 : 69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.15) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพลงที่สร้างขึ้น สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์มากยิ่งขึ้น รวมถึงสื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ โดยจะเน้นซีดี และเนื้อเพลง โดยผู้วิจัยได้บอกความหมายของคำศัพท์ และคำอ่านให้นักเรียนเขียนลงไป เนื้อเพลงก่อนที่จะเปิดเพลงให้นักเรียนร้องตามนั้นช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และความหมายของเพลงได้เป็นอย่างดี และสามารถร้องเพลงตามซีดีได้ จึงเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ และหลังจากที่ร้องเพลงเสร็จ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำ Worksheet ซึ่งเนื้อหาใน Worksheet นำมาจากเพลง และมีรูปภาพสีสดใสสวยงาม เหมาะสมกับเนื้อหาของเพลง ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการทำ Worksheet และใน Worksheet ถูกสร้างขึ้น โดยเน้นเขียนคำศัพท์ รู้ความหมายของคำศัพท์ และเขียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประโยชน์ให้สมบูรณ์ ทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์และเชื่อมโยงกับรูปภาพได้เป็นอย่างดี และสามารถพูดประโยคที่เห็นจากรูปภาพจากการเชื่อมโยงเนื้อหาของเพลงได้ ทำให้นักเรียนต้องการที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากนักเรียนต้องการให้มีเพลงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น เพราะนักเรียนเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกันเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้แจกแบบทดสอบก่อนที่จะทำการทดสอบจริง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษร่วมกัน ทำให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และทำให้เมื่อทดสอบจริงนักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในคะแนนที่ได้รับ สอดคล้องกับการวิจัยของสุภาวดี ปิยานุกูล (2556 : 69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.32) และคะเนิงนิจ จันท์แก้ว (2550 : 81) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ และไม่มีเพลงประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนต้องศึกษาแนวทางในการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ให้เข้าใจก่อนนำไปปฏิบัติ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้อาศัยแนวคิด 3 ทฤษฎีหลัก ได้แก่ ทฤษฎีการสื่อสาร ทฤษฎีพหุปัญญา ทฤษฎีแรงต้านความรู้ลึก นอกจากนี้ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ และสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าพูด

1.2 ผู้สอนควรปฐมนิเทศผู้เรียนให้เข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการเรียนการสอนและหลักในการวัดและประเมินผลของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเข้าใจตรงกันและมีการเตรียมตนเองในการเรียน

1.3 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ มีความหลากหลาย แปลกใหม่ และสนุกสนาน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ เพลิดเพลินและมีความสุขในการเรียน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์นี้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีความรู้ภาษาอังกฤษและความกระตือรือร้นในการเรียนที่มากกว่า

2.2 ควรมีการศึกษาทักษะอื่นที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการใช้กิจกรรมเพลงเป็นกิจกรรม หลัก นอกเหนือไปจากความสามารถทางการพูด และความรู้ด้านคำศัพท์ เช่น ความสามารถในการฟัง อ่าน และเขียน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. คู่มือพัฒนาการเรียนรู้อิง. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2551.
- กิติมา ปรีดีติติก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา, 2549.
- กาญจนา ปราบพาล. การทดลองและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- กาญจน์ เรืองมนตรี. เอกสารประกอบคำบรรยายในชั้นเรียน. มหาสารคาม : ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.
- กุศยา แสงเดช. ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติ สำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค, 2545.
- เกวรินทร์ สุขเกตุ. การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- คะนิงนิจ จันท์แก้ว. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเพลงประกอบ และไม่มีเพลงประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2550.
- เฉลิมพล ดาวเรือง. แบบสรูปผลงาน การพัฒนานวัตกรรมเพื่อจัดทำคลังนวัตกรรมโครงการนี้ โรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : โรงเรียนอนุบาลอำเภอน้ำเกตุยง (เงิน), 2535.
- ชนิดสิริ สุภพิมล. การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. “ชุดการสอนทางไกล”. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาสรร หน่วยที่ 5. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต, 2541.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. การบริหารสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2546.

ดาวนภา บุญทอง. ผลการจัดกิจกรรมการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการเขียนตามคำบอกจากเนื้อเพลง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.

ดวงเดือน แสงชัย. การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ. : โรงเรียนสาริตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม), 2530.

นริศา อติภัทรนันท์. การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา (Teaching of English in Secondary School). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

เบญจา แสงมณี และคณะ. เพลงเด็กและวิธีเล่นประกอบ. กรุงเทพฯ : ครุสภา, 2511.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

บำรุง ไตรรัตน์. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.

ประทีป ดี. การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็กนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพาณิชย์การเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.

ประนอม สุรัสวดี. ภาษาอังกฤษเด็กไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โครงการตำราวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม, 2531.

ประภัสสร พึ่งอินทร์. การพัฒนาชุดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชายเขาวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิษฐ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2552.

ประสพ แสงสุทธิ. ปัญหาและความต้องการในการใช้เพลง เกม และบทความสมมติ ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม, 2534.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

- ประสาธ อิศรปริดา. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์, 2547.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ, 2534.
- เพชฌัญญู กิจระการ. การหาค่าดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540
- ภิญโญ สาร. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- รองเนื่อง สุขสมิติ. ผลของการใช้เพลงเสริมบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร.
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.
- แรมสมร อยู่สถาพร. เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2539.
_____. เทคนิคการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2542.
- วันชัย วัฒนชัยวิทย์. การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ = Teaching English as a Foreign Language. กรุงเทพฯ : เจริญกิจ, 2526.
- วิไลพร ธนสุวรรณ. เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536.
- วีณา วโรตมะวิชญ์. กลวิธีการเรียนและการสอนโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต. คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, 2533.
- สมนึก ภักทิยานี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กอปลินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2546.
- สาริณี สุวรรณพันธุ์. การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2554.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

- สุภาวดี ปิยานุกูล. ผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ และ
 ความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 (หลักสูตรและการสอน) บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2556.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์
 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.
- เสริญ พิศาลวัชรินทร์. เพลงและดนตรีสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : เอ เอส พรินติ้ง, 2540.
- อริยะ สุพรรณเกษย์. พัฒนา E.Q. ด้วยเสียงเพลง. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย,
 2543.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. แนวทางการสร้างข้อสอบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2539.
- อัจฉรีย์ ดงอมรสายชล. การใช้กิจกรรมเพลงที่มีเนื้อเรื่องเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และ
 ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
 (การสอนภาษาอังกฤษ) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.
- อรุณ รักธรรม. หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2547.
- อาภรณ์ชนิส แสงสังข์. การใช้ภาพยนตร์การ์ตูนประกอบด้วยอักษรบรรยายเพื่อส่งเสริมการ
 เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ การฟังเพื่อความเข้าใจ และจริยธรรม ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) เชียงใหม่ :
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- Berlo, D. **Berlo's S-M-C-R Model**. Oxford University Press , 1984.
- Gaims, R. and Redman, S. **Working with Words**. Cambridge: Cambridge University, 1986.
- Gardner, H. **Frames of Mind : The Theory of Multiple Intelligences**. London :
 Poladin, 1987.
- Griffiee, Dale T. **Songs in Action** . New York : Prentice Hall International, 1992.
- Harris, D. **Teaching English as a Second Language**. New Delhi : Mcgraw-Hill, 1974.
- Haeneer, J. **How to Teach English**. Pearson Education Indochina Ltd, 2546.
- Jolly, Hayden B. and Hafner, Lawrence E. **Pattern of Teaching Reading in the
 Elementary School**. New York : Macmillan, 1972.
- Karshen, D.Stephen. **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. Oxford :
 Pergamon, 1982.

- Krech Thomas, Holly. "Training Strategies for Improving Listeners Comprehension of Foreign Accented Speech," **Dissertation Abstracts International**. 65(06) : 2180-A ; December, 2004.
- Morris W., ed. **The American Heritage Dictionary of the English Language**. New York : Academic Press, 1979.
- Murphey, T. **Music and Song**. Oxford University Press, 1986.
- Nation, I.S.P. **Teaching and Learning Vocabulary**. English Language Intitute University of Wellington, 1983.
- Phillips, S. **Resource book for Teacher : Young Learners**. Oxford University Press, 2002.
- Reivers, W.M. **Teaching Foreign Language Skills**. Chicago: The University of Chicago Press, 1980.
- Richard, J, C. **Longman Dictionary of Applied Linguistics**. Harlow, England : Longman, 1985.
- Sacks, Arlene. "The Effect of Rhythm, Music, Song, and Chant in the Korean English"
Dissertation Abstracts International. 65(06) : 327-A ; December, 2000.
- Scott, A.W and Ytreberg, L.H. **Teaching English to Children**. New York. Longman, 1990.
- Suzanne L. Medina. "The Effect of Music on Second Language Vocabulary Acquisition,"
National Network for Early Language Learning. 6(3) : unpagged ; Spring, 1993.
- Valette, Rebecca M. and Jovanovich, Harcourt B. **Modern Language Testing**. New York, 1977.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 7 A Party

เรื่อง Birthday Party

ภาคเรียนที่ ..... ปีการศึกษา ..... สอนวันที่ .....

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระการเรียนรู้ (Concepts)

Birthday Party หมายถึง งานวันเกิด และมีกิจกรรมต่างๆ เช่น การเตรียมงานวันเกิด การให้ของขวัญ การได้เรียนรู้คำศัพท์เป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยการออกเสียง สะกดคำ ฐ ความหมาย และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้เพื่อการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)

จุดประสงค์ปลายทาง (Learning Objectives)

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนเกี่ยวกับงานวันเกิดได้

จุดประสงค์นำทาง (Behavioral Objectives)

1. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้
2. ผู้เรียนสามารถร้องเพลงเกี่ยวกับงานวันเกิด
3. ผู้เรียนสามารถสะกดคำศัพท์ได้
4. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
5. ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้สื่อสารได้

สาระการเรียนรู้ (Contents)

กิจกรรมเกี่ยวกับงานวันเกิด

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Learning Procedures)

ขั้นก่อนการฟังเพลง

ครูกระตุ้นความรู้อ่อนของนักเรียน แนะนำคำศัพท์เกี่ยวกับงานวันเกิด ประโยคที่น่าสนใจเกี่ยวกับงานวันเกิด ให้นักเรียนฝึกออกเสียง ฝึกการสะกดคำ รวมถึงความหมายและแจกเนื้อเพลงให้นักเรียน

ขั้นระหว่างฟังเพลง

ครูเปิดเพลง Birthday Party ให้นักเรียนฟัง 2 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องเพลงตาม จากนั้นครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาเพลงด้วยการตั้งคำถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชั้นหลังฟังเพลง

1. นักเรียนทำ Worksheet
2. ครูทดสอบความสามารถทางการพูด โดยครูให้นักเรียนพูดประโยคเกี่ยวกับงานวันเกิด
3. ครูให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับงานวันเกิด

สื่อการเรียนการสอน (Instructional Materials)

1. ซีดี
2. เนื้อเพลง
3. Worksheet

การวัดและประเมินผล (Evaluation)

1. การออกเสียง
2. การตอบคำถาม
3. การเข้าร่วมกิจกรรม
4. การตรวจ Worksheet
5. การตรวจความสามารถทางการพูด

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารการศึกษา .....

บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน

ปัญหา/อุปสรรค .....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข .....

(ลงชื่อ) .....

(นางสาวพิรุณรัักษ์ พลกล้า)

ผู้วิจัย

...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Birthday Party.

Let's prepare our house
for your birthday party.

Write the cards.

Clean the house.

Put flowers in the vase .

Cook some food.

Make some juice.

Set the table.

What present do you bring?

I bring her a doll.

I bring her an alarm clack.

I bring her a camera.

I bring her a watch.

I bring her a toy.

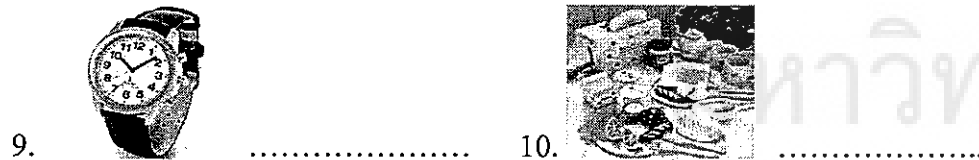
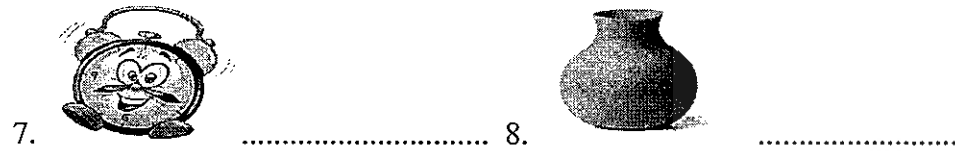
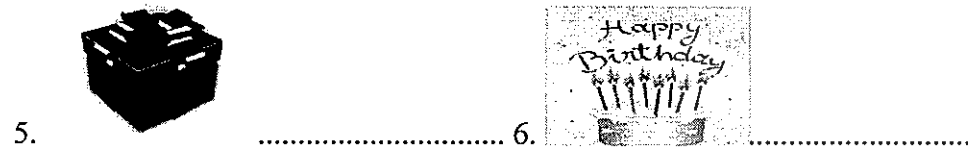
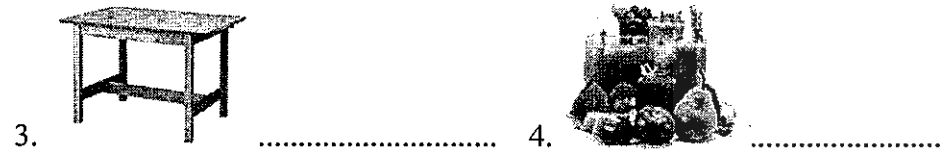
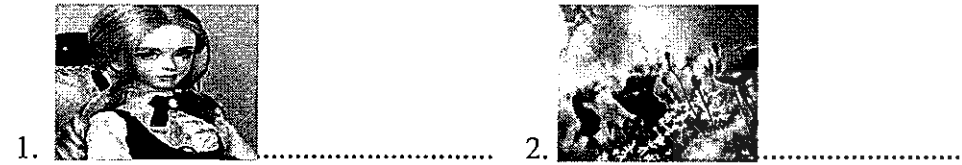
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

Worksheet 13

Match the given vocabulary with the given each pictures.

table	alarm clock	flowers	doll	present
card	vase	toy	watch	juice

รวมคะแนนที่ได้.....คะแนน

หมายเหตุเกณฑ์การประเมิน1คะแนน = เขียนถูกต้อง 0 คะแนน=เขียนไม่ถูกต้อง

เกณฑ์คุณภาพ ได้ 9 - 10 คะแนน หมายถึง ดีมาก
 ได้ 7 - 8 คะแนน หมายถึง ดี
 ได้ 5 - 6 คะแนน หมายถึง พอใช้
 ได้ 3 - 4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
 ได้ 0 - 2 คะแนน หมายถึง ตก

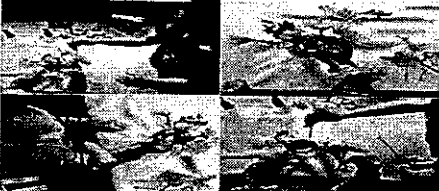

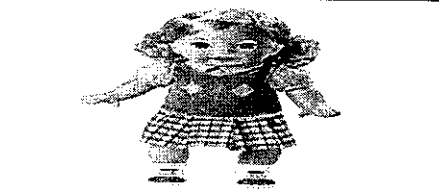
แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ
เรื่อง การสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมเตรียมงานวันเกิด และการให้ของขวัญ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนพูดประโยคเกี่ยวกับการเตรียมงานวันเกิดและการให้ของขวัญแก่เพื่อน

ผู้หญิงตามรูปภาพต่อไปนี้และครูประเมินผลงานนักเรียนตามแบบบันทึกรายการ

คำชี้แจงให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในตารางผ่านไม่ผ่าน ที่ตรงกับการวัดทักษะการพูดของนักเรียน

ข้อ	รูปภาพ	ผลการประเมินการพูด					หมายเหตุ
		4	3	2	1	0	
1							
2							
3							
4							
5							
	รวม						

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับพอใช้ขึ้นไป

สรุป ผ่าน ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินการพูด

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหา ถูกต้องตาม หัวข้อที่กำหนด ออก เสียงถูกต้อง ใช้ศัพท์ ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็น เนื้อหา ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรง ประเด็นเป็น บางส่วน เนื้อหา และการออกเสียง ถูกต้องเป็น บางส่วน	สื่อสารได้ เนื้อหา น้อย ออกเสียงไม่ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่
ความสามารถ ในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ มีการ แสดงออกทางสีหน้า และท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ มีการ แสดงออก ทางสีหน้า และท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็นธรรมชาติ	พูดเหมือนท่องจำ

เกณฑ์คุณภาพ ได้ 18 - 20 คะแนน หมายถึง ดีมาก
 ได้ 15 - 17 คะแนน หมายถึง ดี
 ได้ 10 - 14 คะแนน หมายถึง พอใช้
 ได้ 4 - 9 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
 ได้ 0 - 3 คะแนน หมายถึง ตก

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับพอใช้ขึ้นไป

สรุป ผ่าน ไม่ผ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 7 A Party

เรื่อง เครื่องดื่มและของหวาน

ภาคเรียนที่ ..... ปีการศึกษา ..... สอนวันที่ ..... เวลา 1 ชั่วโมง

สาระการเรียนรู้ (Concepts)

เครื่องดื่มและของหวาน มักจะใช้งานเฉลิมฉลอง ดังนั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ด้วยการออกเสียง สะกดคำ รู้ความหมาย และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้เพื่อการสื่อสาร

จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)

จุดประสงค์ปลายทาง (Learning Objectives)

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนเกี่ยวกับการตั้งเครื่องดื่มและของหวานได้

จุดประสงค์นำทาง (Behavioral Objectives)

1. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้
2. ผู้เรียนสามารถร้องเพลง What would you like?
3. ผู้เรียนสามารถสะกดคำศัพท์ได้
4. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้
5. ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้สื่อสารได้

สาระการเรียนรู้ (Contents)

กิจกรรมเกี่ยวกับการตั้งเครื่องดื่มและของหวาน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Learning Procedures)

ขั้นก่อนการฟังเพลง

ครูกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียน แนะนำคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องดื่มและของหวาน ประโยคที่น่าสนใจเกี่ยวกับเครื่องดื่มและของหวาน ให้นักเรียนฝึกออกเสียง ฝึกการสะกดคำ รวมถึงความหมายและแจกเนื้อเพลงให้นักเรียน

ขั้นระหว่างฟังเพลง

ครูเปิดเพลง What would you like? ให้นักเรียนฟัง 2 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องเพลงตาม จากนั้นครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาเพลงด้วยการตั้งคำถาม

ขั้นหลังฟังเพลง

1. นักเรียนทำ Worksheet

ข้อสอบที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย (ค่าIOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
50.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
51.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
52.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
53.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
54.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
55.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
56.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
57.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
58.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
59.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
60.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
61.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
62.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
63.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
64.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
65.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
66.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
67.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
68.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
69.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
70.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
71.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
72.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
73.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
74.	1	1	0	1	0	3	0.60	ใช้ได้

ข้อสอบที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย (ค่าIOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
75.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
76.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
77.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
78.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
79.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
80.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์

Lesson 7

Fill in the blanks and write the meaning of each word in Thai. (10 points)

1. Bir__day ..... 2. C__d .....
3. Cl__n ..... 4. Fl__ers .....
5. Ju__e ..... 6. Fr__t pun__ .....
7. I__ecr__am ..... 8. Mi__sha__ .....
9. G__e__ntea ..... 10. D__n__t .....

รวมคะแนนที่ได้.....คะแนน

หมายเหตุเกณฑ์การประเมิน 1 คะแนน = เขียนถูกต้อง 0 คะแนน = เขียนไม่ถูกต้อง

เกณฑ์คุณภาพ	ได้	9 - 10	คะแนน หมายถึง ดีมาก
	ได้	7 - 8	คะแนน หมายถึง ดี
	ได้	5 - 6	คะแนน หมายถึง พอใช้
	ได้	3 - 4	คะแนน หมายถึง ปรับปรุง
	ได้	0 - 2	คะแนน หมายถึง ตก

เฉลยแบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์

Lesson 7

Fill in the blanks and write the meaning of each word in Thai. (10 points)

1. Birthday .....วันเกิด..... 2. Card .....การ์ด.....
 3. Clean .....ทำความสะอาด..... 4. Flowers .....ดอกไม้.....
 5. Juice .....น้ำผลไม้..... 6. Fruit punch .....น้ำพินช์.....
 7. Ice cream .....ไอศกรีม..... 8. Milkshake.....นมปั่น.....
 9. Greentea .....ชาเขียว..... 10. Donut .....โดนัท.....

ภาคผนวก ก

แบบประเมินแบบทดสอบความรู้คำศัพท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อประเมินแบบทดสอบความรู้คำศัพท์

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรง
ความเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

มีความเหมาะสมมากที่สุด	ให้	5
มีความเหมาะสมมาก	ให้	4
มีความเหมาะสมปานกลาง	ให้	3
มีความเหมาะสมน้อย	ให้	2
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ความสอดคล้องของข้อสอบกับเนื้อหาวิชา					
2. ความเหมาะสมของข้อสอบกับเวลา					
3. การกระจายความยากง่ายของข้อสอบ					
4. การใช้ถ้อยคำชัดเจนและรัดกุม					
5. การกระจายเนื้อหาในข้อสอบ					
6. ความถูกต้องของเนื้อหาข้อสอบ					
7. ความถูกต้องของการพิมพ์					
8. ภาพรวมของคุณภาพข้อสอบ					
9. การกำหนดคะแนนของข้อสอบในแต่ละข้อ					
10. มีการจัดทำคำเฉลย					

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตารางภาคผนวกที่ 4. ผลการประเมินแบบทดสอบความรู้คำศัพท์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. ความสอดคล้องของข้อสอบกับเนื้อหาวิชา	5	5	5	4	4	4.60	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของข้อสอบกับเวลา	5	5	4	5	4	4.60	มากที่สุด
3. การกระจายความยากง่ายของข้อสอบ	4	4	5	5	4	4.40	มาก
4. การใช้ถ้อยคำชัดเจนและรัดกุม	4	4	5	4	5	4.40	มาก
5. การกระจายเนื้อหาในข้อสอบ	4	4	4	4	5	4.20	มาก
6. ความถูกต้องของเนื้อหาข้อสอบ	4	5	4	4	5	4.40	มาก
7. ความถูกต้องของการพิมพ์	5	4	4	4	5	4.40	มาก
8. ภาพรวมของคุณภาพข้อสอบ	4	5	4	4	5	4.40	มาก
9. การกำหนดคะแนนของข้อสอบในแต่ละข้อ	4	4	4	5	5	4.40	มาก
10. มีการจัดทำคำเฉลย	4	5	5	5	4	4.60	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.44	มาก

ตารางภาคผนวกที่ 5 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและ
แบบทดสอบ

ข้อสอบที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย (ค่าIOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
9.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
11.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
14.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
15.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อสอบที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย (ค่าIOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
25.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
30.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
31.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
32.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
35.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
41.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
42.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
43.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
44.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
45.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
46.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
47.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
48.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
49.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อสอบที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย (ค่าIOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
50.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
51.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
52.	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
53.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
54.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
55.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
56.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
57.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
58.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
59.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
60.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
61.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
62.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
63.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
64.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
65.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
66.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
67.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
68.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
69.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
70.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
71.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
72.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
73.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
74.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อสอบที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย (ค่าIOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
75.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
76.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
77.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
78.	1	1	1	1	1	4	1.00	ใช้ได้
79.	1	1	1	1	1	4	1.00	ใช้ได้
80.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ก่อนเรียน – หลังเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน-หลังเรียน

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบปรนัย มี 4 ตัวเลือก ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ 40 คะแนน เวลา 1 ชั่วโมง

3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆลงในแบบทดสอบฉบับนี้

ข้อ 1 – 3 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพ

1.

a. Lion

b. Monkey

c. Giraffe

d. Rabbit

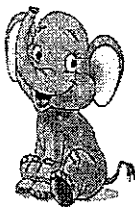
2.

a. Zebra

b. Elephant

c. Rhino

d. Lion

3.

a. Cheetah

b. Elephant

c. Giraffe

d. Dolphin

9. ข้อใดตรงกับรูปภาพ

- a. Be Careful! Be Careful! You'll cut your finger.
- b. Be Careful! Be Careful! You'll hit your head.
- c. Be Careful! Be Careful! You'll hit your arm.
- d. Be Careful! Be Careful! You'll break your leg.

10. ข้อใดตรงกับรูปภาพ

- a. Mixed fruit
- b. Ice cream
- c. Sandwiches
- d. Salad

11. ข้อใดตรงกับรูปภาพ

- a. Mixed fruit
- b. Ice cream
- c. Sandwiches
- d. Salad

12. ข้อใดตรงกับรูปภาพ

- a. Vegetable oil
- b. Fish sauce
- c. Coriander leaves
- d. Minced crab

17. ข้อใดเป็นประโยคถามราคาสัตว์เลี้ยง

- a. How much is that doggy in the window ?
- b. I do hope that doggy's for sale.
- c. I don't want a bunny or a kitty.
- d. I don't want a parrot that talks.

18. ข้อใดแตกต่างจากพวก

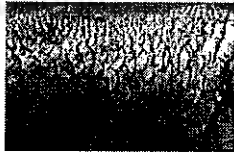
- a. Doggy
- b. Bunny
- c. Kitty
- d. Wagglytail

ข้อ 19- 21 บอกประโยชน์ของน้ำให้ตรงกับรูปภาพ

19. With water , we can

- a. Go fishing.
- b. Wash vegetable.
- c. Brush our teeth.
- d. Clean the car.

20. With water , we can

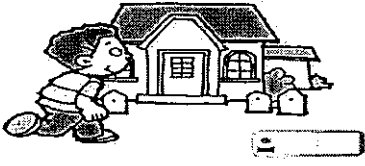
- a. Grow rice.
- b. Go travelling.
- c. Brush our teeth.
- d. Clean the car.

21. With water , we can

- a. Grow rice.
- b. Go travelling.
- c. Brush our teeth.
- d. Clean the car.

ข้อ 22 – 23 เลือกประโยคขอเรื่องไปส่งยังสถานที่ต่างๆให้ตรงกับรูปภาพ

22.

- a. Could you take me to school, please?
- b. Could you take me to the zoo , please?
- c. Could you take me to hospital , please ?
- d. Could you take me home, please?

23.

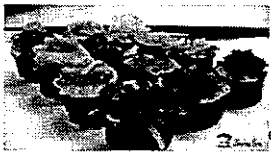
- a. Could you take me to school, please?
- b. Could you take me to hospital , please ?
- c. Could you take me to the zoo , please?
- d. Could you take me home , please?

24.

ข้อใดตรงกับรูปภาพ

- a. Spaghetti
- b. Pasta
- c. Pizza
- d. Green curry and rice

25.

ข้อใดตรงกับรูปภาพ

- a. Sushi rice
- b. Pasta
- c. Pizza
- d. Green curry and rice

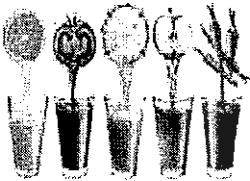
32. What would you like to eat ?

- a. I'd like fruit punch, please.   b. I'd like lemonade, please.
c. I'd like milkshake, please.   d. I'd like cupcakes, please.

33. ตั้งเครื่องดื่มให้ตรงกับรูปภาพ

- a. I'd like milkshake, please.   b. I'd like fruit punch, please.
c. I'd like lemonade, please.   d. I'd like a cupcake, please.

34. ข้อใดตรงกับรูปภาพ

- a. Dessert   b. Vegetable
c. Water   d. Juice

35. What's the temperature today?

- a. Weather like today?   b. It's thirty degrees Celsius.
c. It's very sunny today.   d. It's rainy today.

36. What's the weather like today?

- a. It's very sunny today.   b. We'll go to the sea.
c. We'll go to the mountain.   d. It's 30 degrees Celsius.

37. I wear .....

- a. raincoat   b. tank top
c. scarf and gloves   d. swim suit

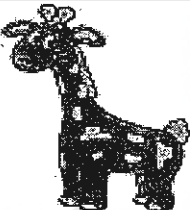

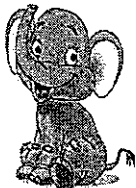
แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้องของ
ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้
ด้านคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพลง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อที่แนบมาให้ว่าวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือไม่โดย
กาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

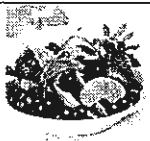

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

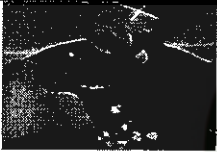
-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
คำศัพท์เรื่องสัตว์	ข้อ 1 – 3 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพ			
	1. a. Lion b. Monkey c. Giraffe d. Rabbit			
	2. a. Zebra b. Elephant c. Rhino d. Lion			
	3. a. Cheetah b. Elephant c. Giraffe d. Dolphin			

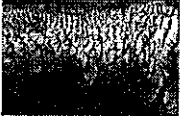

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
คำศัพท์ กริยาช่อง2	ข้อ 4 – 5 ข้อใดอยู่ในรูป Past simple.			
	4. a. Walk b. Jump c. Called d. Cry			
	5. a. Passed b. See c. Talk d. Go			
คำศัพท์ เกี่ยวกับงานบ้าน	6. ข้อใดตรงกับรูปภาพ a. Clean the floor b. Set the table c. Sweep the floor d. Clean the yard			
	7. ข้อใดตรงกับรูปภาพ a. Clean the floor b. Wash the dishes c. Sweep the floor d. Wash our clothes			
คำศัพท์เกี่ยวกับ การเตือนให้ ระวังอุบัติเหตุ	8. ข้อใดตรงกับรูปภาพ a. Be Careful! Be Careful! You'll burn your hand. b. Be Careful! Be Careful! You'll break your leg. c. Be Careful! Be Careful! You'll cut your finger. d. Be Careful! Be Careful! You'll hit your head.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
คำศัพท์เกี่ยวกับ การเตือนให้ ระวังอุบัติเหตุ	 <p>9. ข้อใดตรงกับรูปภาพ</p> <p>a. Be Careful! Be Careful! You'll cut your finger.</p> <p>b. Be Careful! Be Careful! You'll hit your head.</p> <p>c. Be Careful! Be Careful! You'll hit your arm.</p> <p>d. Be Careful! Be Careful! You'll break your leg.</p>			
คำศัพท์ ชื่ออาหาร	 <p>10. ข้อใดตรงกับรูปภาพ</p> <p>a. Mixed fruit b. Ice cream</p> <p>c. Sandwiches d. Salad</p>			
	 <p>11. ข้อใดตรงกับรูปภาพ</p> <p>a. Mixed fruit b. Ice cream</p> <p>c. Sandwiches d. Salad</p>			
	 <p>12. ข้อใดตรงกับรูปภาพ</p> <p>a. Vegetable oil b. Fish sauce</p> <p>c. Coriander leaves d. Minced crab</p>			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น			
		+1	0	-1	
คำศัพท์เกี่ยวกับ การทำอาหาร	 <p>13. บอกความหมายของรูปภาพนี้</p> <p>a. Crack eggs into a bowl. b. Put in a spring onion and fish sauce. c. Put in minced crab. d. Put the coriander leaves.</p>				
	 <p>14. บอกความหมายของรูปภาพนี้</p> <p>a. Put in minced crab. b. Crack eggs into a bowl. c. Put in a spring onion and fish sauce. d. Put the coriander leaves.</p>				
คำศัพท์เกี่ยวกับ การซื้อขาย	ข้อ 15 – 16 จงเติมประโยคให้สมบูรณ์				
	Customer	Have you got any beef?			
	Shopkeeper	.....15.....			
	Customer	How much is it?			
	Shopkeeper	.....16.....			
	Customer	Can I have 1 kilo please?			
	Shopkeeper	Yes , here you are.			
	Customer	Thank you.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
คำศัพท์เกี่ยวกับ การซื้อขาย	15. .... a. Yes, we have. b. I can't buy it. c. How much is it d. Can I have 1 kilo, please?			
	16. .... a. Thank you. b. No, we haven't. c. It's 150 baht a kilo. d. Go to market with me.			
คำศัพท์เกี่ยวกับ การซื้อขายสัตว์เลี้ยง	17. ข้อใดเป็นประโยคถามราคาสัตว์เลี้ยง a. How much is that doggy in the window ? b. I do hope that doggy's for sale. c. I don't want a bunny or a kitty. d. I don't want a parrot that talks.			
	18. ข้อใดแตกต่างจากพวก a. Doggy b. Bunny c. Kitty d. Wagglytail			
คำศัพท์ ประโยชน์ ของน้ำ	ข้อ 19 - 21 บอกประโยชน์ของน้ำให้ตรงกับ รูปภาพ			
	19. With water , we can a. go fishing b. wash vegetable. c. brush our teeth. d. clean the car.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
คำศัพท์ ประโยชน์ ของน้ำ	 20. With water , we can a. grow rice. b. go travelling. c. brush our teeth. d. clean the car.			
	 21. With water , we can a. grow rice. b. go travelling. c. brush our teeth. d. clean the car.			
คำศัพท์เกี่ยวกับ การไปส่งยัง สถานที่ต่างๆ	ข้อ 22 – 23 เลือกประโยคข้อร้องไปส่งยังสถานที่ ต่างๆให้ตรงกับรูปภาพ			
	 22. a. Could you take me to school, please? b. Could you take me to the zoo , please? c. Could you take me to hospital , please? d. Could you take me home, please?			
	 23. a. Could you take me to school, please? b. Could you take me to hospital, please ? c. Could you take me to the zoo, please? d. Could you take me home, please?			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
คำศัพท์ รายชื่ออาหาร	 <p>24. ข้อใดตรงกับรูปภาพ</p> <p>a. Spaghetti b. Pasta</p> <p>c. Pizza d. Green curry and rice</p>			
	 <p>25. ข้อใดตรงกับรูปภาพ</p> <p>a. Sushi rice b. Pasta</p> <p>c. Pizza d. Green curry and rice</p>			
คำศัพท์ ยานพาหนะ	<p>26. ข้อใดเป็นยานพาหนะที่อยู่บนอากาศ</p> <p>a. Car b. Coach</p> <p>c. Ship d. Plane</p>			
	<p>27. ข้อใดเป็นยานพาหนะที่อยู่ในน้ำ</p> <p>a. Car b. Coach</p> <p>c. Ship d. Plane</p>			
คำศัพท์กิจกรรม งานวันเกิด	<p>28. ข้อใดเป็นกิจกรรมเตรียมงานวันเกิด</p> <p>a. Write the cards b. Sing birthday song</p> <p>c. Play toy d. Bring a present</p>			
	 <p>29. I bring her ข้อใดตรงกับรูปภาพ</p> <p>a. an alarm clock b. flowers</p> <p>c. a table d. a camera</p>			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
คำศัพท์กิจกรรม งานวันเกิด	 30. I bring her . ข้อใดตรงกับรูปภาพ a. write cards b. give present c. set the table d. a toy			
คำศัพท์เครื่องดื่ม และของหวาน	31. What would you like <u>to drink</u> ? a. I'd like donut, please. b. I'd like a cupcake , please. c. I'd like fruit punch, please. d. I'd like pizza, please.			
	32. What would you like <u>to eat</u> ? a. I'd like fruit punch, please. b. I'd like lemonade, please. c. I'd like milkshake, please. d. I'd like cupcakes, please.			
	 33. สั่งเครื่องดื่มให้ตรงกับรูปภาพ a. I'd like milkshake, please. b. I'd like fruit punch, please. c. I'd like lemonade, please. d. I'd like a cupcake, please.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
คำศัพท์การแต่ง กายที่ใช้ใน ฤดูกาลต่างๆ	 <p>38. I wear .....</p> <p>a. raincoat b. scarf and gloves</p> <p>c. cap and T- shirt d. swim suit</p>			
	<p>39. What do you wear in different seasons ?</p> <p>a. In the rainy season, I wear my raincoat.</p> <p>b. In summer I wear scarf and gloves.</p> <p>c. In the cold season, I wear swim suit.</p> <p>d. In the hot season, I wear raincoat.</p>			
	<p>40. What do you wear in different seasons ?</p> <p>a. In the cold season, I wear shorts.</p> <p>b. In the cold season, I wear scarf and gloves.</p> <p>c. In the rainy season, I wear swim suit.</p> <p>d. In summer , I wear raincoat.</p>			

ภาคผนวก ข

แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงความเห็นของ
ท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

มีความเหมาะสมมากที่สุด	ให้	5
มีความเหมาะสมมาก	ให้	4
มีความเหมาะสมปานกลาง	ให้	3
มีความเหมาะสมน้อย	ให้	2
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ความสอดคล้องของข้อสอบกับเนื้อหาวิชา					
2. ความเหมาะสมของข้อสอบกับเวลา					
3. การกระจายความยากง่ายของข้อสอบ					
4. การใช้ถ้อยคำชัดเจนและรัดกุม					
5. การกระจายเนื้อหาในข้อสอบ					
6. ความถูกต้องของเนื้อหาข้อสอบ					
7. ความถูกต้องของการพิมพ์					
8. ภาพรวมของคุณภาพข้อสอบ					
9. การกำหนดคะแนนของข้อสอบในแต่ละข้อ					
10. มีการจัดทำคำเฉลย					

ข้อเสนอแนะ

.....
 .....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตารางภาคผนวกที่ 6 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
11. ความสอดคล้องของข้อสอบกับเนื้อหาวิชา	5	4	5	5	4	4.60	มากที่สุด
12. ความเหมาะสมของข้อสอบกับเวลา	5	5	5	4	4	4.60	มากที่สุด
13. การกระจายความยากง่ายของข้อสอบ	4	5	4	5	4	4.40	มาก
14. การใช้ถ้อยคำชัดเจนและรัดกุม	4	4	5	4	5	4.40	มาก
15. การกระจายเนื้อหาในข้อสอบ	4	4	4	4	5	4.20	มาก
16. ความถูกต้องของเนื้อหาข้อสอบ	4	5	4	4	5	4.40	มาก
17. ความถูกต้องของการพิมพ์	5	4	4	5	5	4.60	มากที่สุด
18. ภาพรวมของคุณภาพข้อสอบ	4	4	4	4	5	4.20	มาก
19. การกำหนดคะแนนของข้อสอบในแต่ละข้อ	4	4	4	4	5	4.20	มาก
20. มีการจัดทำคำเฉลย	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.46	มาก

ตารางภาคผนวกที่ 7 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและ
แบบทดสอบ

ข้อสอบที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย (ค่าIOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
8.	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
9.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
11.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12.	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
14.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
15.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
18.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
19.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
20.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
21.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
22.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อสอบที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย (ค่าIOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
25.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34.	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
35.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
36.	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
37.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
40.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

ตารางภาคผนวกที่ 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.80	0.21	21	0.72	0.21
2	0.78	0.41	22	0.80	0.21
3	0.72	0.21	23	0.72	0.21
4	0.72	0.62	24	0.72	0.21
5	0.72	0.21	25	0.62	0.41
6	0.62	0.41	26	0.80	0.21
7	0.80	0.41	27	0.72	0.21
8	0.72	0.21	28	0.62	0.41
9	0.78	0.41	29	0.62	0.41
10	0.72	0.21	30	0.78	0.41
11	0.62	0.41	31	0.62	0.41
12	0.72	0.21	32	0.72	0.62
13	0.78	0.41	33	0.76	0.41
14	0.80	0.21	34	0.62	0.82
15	0.72	0.21	35	0.51	0.62
16	0.62	0.41	36	0.62	0.41
17	0.72	0.21	37	0.78	0.41
18	0.76	0.41	38	0.51	0.62
19	0.72	0.21	39	0.76	0.41
20	0.80	0.21	40	0.62	0.41

ค่าเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับเท่ากับ 0.93

ภาคผนวก ฅ

แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

คำชี้แจง

1. จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงในการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์

2. การตอบแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อประโยชน์ทางการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด ไม่มีคำตอบข้อใดถูกต้องหรือผิด จึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบคำถามตามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามความเป็นจริงด้วย

ความพึงพอใจมากที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนน	5
ความพึงพอใจมาก	ให้น้ำหนักคะแนน	4
ความพึงพอใจปานกลาง	ให้น้ำหนักคะแนน	3
ความพึงพอใจน้อย	ให้น้ำหนักคะแนน	2
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนน	1

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ความคิดเห็นด้านรูปแบบ</u>					
1. รูปภาพมีสีสันสวยงามและเหมาะกับเนื้อหา					
2. ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน					
3. กิจกรรมในเพลงมีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
<u>ความคิดเห็นด้านเนื้อหา</u>					
4. คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน					
5. ความยากง่ายของเนื้อหาเพลงเหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5					
6. เนื้อหาในเพลงมีความหลากหลายและน่าสนใจ					
7. เนื้อหาในเพลงสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
8. การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละเพลงมีความเหมาะสม					
9. กิจกรรมในเพลงช่วยให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ได้ดียิ่งขึ้น					

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจในการเรียน					
10. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนด้วยเพลง					
11. เพลงช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น					
12. กิจกรรมเพลงช่วยให้นักเรียนทำงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อน					
13. หลังจากเรียนด้วยกิจกรรมเพลงแล้วนักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์					
14. โดยภาพรวมของเพลงช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอขอบคุณในความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัย

ตารางภาคผนวกที่ 9 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงในการ
พัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	รูปภาพมีสีสันสวยงามและเหมาะกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
2	ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน	4.21	0.41	มาก
3	กิจกรรมในเพลงมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.37	0.47	มาก
4	คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน	4.53	0.51	มากที่สุด
5	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5	4.75	0.59	มากที่สุด
6	เนื้อหาเพลงมีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.65	0.49	มากที่สุด
7	เนื้อหาในเพลงสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.24	0.44	มาก
8	การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละเพลงมีความเหมาะสม	4.41	0.51	มาก
9	กิจกรรมในเพลงช่วยให้นักเรียนมีความรู้และความ เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ได้ดีขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
10	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนด้วยเพลง	4.76	0.44	มากที่สุด
11	เพลงช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียน สนใจเรียนมากขึ้น	4.60	0.49	มากที่สุด
12	กิจกรรมเพลงช่วยให้นักเรียนทำงานหรือทำกิจกรรม ต่างๆร่วมกับเพื่อน	4.47	0.62	มาก
13	หลังจากเรียน โดยใช้เพลงแล้วนักเรียนมี ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ คำศัพท์	4.82	0.39	มากที่สุด
14	โดยภาพรวมของเพลงช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ ทางด้านภาษาที่ดีขึ้น	4.94	0.24	มากที่สุด
	รวม	4.61	0.15	มากที่สุด

ภาคผนวก ญ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว๐๕๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียนคุณสุเพ็ญพร มิตชัย

ด้วย นางสาวพิรุณรักษ์ พลหล้า รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
ทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ด้านแผนการจัดการ
เรียนรู้ ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว๐๕๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรียนเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียนคุณนันทน์ภัส คำผา

ด้วย นางสาวพิรุณรักษ์ พลกล้า รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
ทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษา ปี
ที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ด้านการวัดและ
ประเมินผล ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว๐๕๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียนคุณมยุรี เหม โส

ด้วย นางสาวพิรุณรักษ์ พลหล้า รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
ทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ด้านสื่อ นวัตกรรม
ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว๐๕๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียนคุณกรวไล พฤษชาติ

ด้วย นางสาวพิรุณรักษ์ พลหล้า รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
ทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ด้านเนื้อหา ภาษา
ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพวรรณ)

คุณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว๐๕๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียนคุณบุญมี เกตุมี

ด้วย นางสาวพิรุณรัถย์ พลกล้า รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
ทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ด้านเนื้อหา ภาษา
สถิติ การวัดและประเมินผล คังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว๐๕๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียนผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกุดแซ่โนนโพธิ์วิทยา

ด้วย นางสาวพิรุณรักษ์ พลหล้า รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
ทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวม
ข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรและกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียน
บ้านกุดแซ่โนนโพธิ์วิทยา อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๖
จำนวน ๑๗ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรธรรม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๓๒-๕๔๓๘

ที่ ศร ๐๕๔๐.๐๑/ว๐๕๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียนผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำเที่ยงนาเรียง

ด้วย นางสาวพิรุณรักษ์ พลกล้า รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถ
ทางการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ โดยใช้กิจกรรมเพลงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวม
ข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรและกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียน
บ้านน้ำเที่ยงนาเรียง อำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๖
จำนวน ๑๗ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวพิรุณรักษ์ พลกล้า
วันเกิด	30 พฤษภาคม พ.ศ. 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 105 หมู่ 1 ตำบลนางาม อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 45120
อาชีพปัจจุบัน	คิวเตอร์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	ปริญญาตรีบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยรามคำแหง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม